Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 882/2004**

2004 m. balandžio 29 d.

dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių

(OL L 165, 2004 4 30, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2006 m. gegužės 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 776/2006	L 136	3	2006 5 24
►M2	2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1791/2006	L 363	1	2006 12 20
►M3	2008 m. vasario 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 180/2008	L 56	4	2008 2 29
►M4	2008 m. kovo 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 301/2008	L 97	85	2008 4 9
►M5	2008 m. liepos 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 737/2008	L 201	29	2008 7 30
►M6	2008 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1029/2008	L 278	6	2008 10 21
►M7	2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009	L 188	14	2009 7 18
►M8	2011 m. vasario 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 87/2011	L 29	1	2011 2 3
►M9	2011 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 208/2011	L 58	29	2011 3 3
►M10	iš dalies pakeistas 2011 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 880/2011	L 228	8	2011 9 3

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 882/2004

2004 m. balandžio 29 d.

dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 ir 95 straipsnius bei 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([3]),

kadangi:

(1) Maistas ir pašarai turi būti saugūs ir sveiki. Bendrijos teisės aktai pateikia rinkinį taisyklių, užtikrinančių, kad šis tikslas būtų pasiektas. Šios taisyklės taikomos pašarų ir maisto gamybai ir pateikimui į rinką.

(2) Pagrindinės taisyklės, susijusios su pašarais ir maistu, buvo pateiktos 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([4]).

(3) Be šių pagrindinių taisyklių, priimta konkretesnių pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, kurie apima tokias sritis, kaip gyvūnų mityba, įskaitant pašarus, kuriuose yra medicininių preparatų, pašarų ir maisto higiena, zoonozė, gyvūninės kilmės šalutiniai produktai, atliekos ir teršalai, gyvūnų ligų, turinčių poveikį visuomenės sveikatai, tikrinimas ir išnaikinimas, pašarų ir maisto ženklinimas, pesticidai, pašarų ir maisto priedai, vitaminai, mineralinės druskos, mikroelementai ir kiti priedai, su maistu kontaktuojančios medžiagos, kokybės ir sudėties reikalavimai, geriamasis vanduo, jonizacija, nauji maisto produktai ir genetiškai modifikuoti organizmai (GMO).

([1]) OL C 234, 2003 9 30, p. 25.
([2]) OL C 23, 2004 1 27, p. 14.
([3]) 2004 m. kovo 9 d. Europos Parlamento pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimas.
([4]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).

▼B

(4) Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojantys teisės aktai remiasi principu, kad pašarų ir maisto verslo operatoriai visais jų kontroliuojamo verslo gamybos, perdirbimo ir platinimo etapais atsako už tai, kad pašarai ir maistas atitiktų su jų veikla susijusius pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

(5) Gyvūnų sveikata ir gyvūnų gerovė yra svarbūs veiksniai, gerinantys maisto kokybę ir saugumą, padedantys užkirsti kelią gyvūnų ligų plitimui ir prisidedantys prie humaniško elgesio su gyvūnais. Šiuos dalykus reglamentuojančios taisyklės pateiktos keliuose teisės aktuose. Šiais teisės aktais nustatyti fizinių ir juridinių asmenų įsipareigojimai, atsižvelgiant į gyvūnų sveikatą ir gyvūnų gerovę, bei apibrėžtos kompetentingų institucijų pareigos.

(6) Valstybės narės turėtų įgyvendinti pašarus ir maistą reglamentuojančius teisės aktus bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisykles ir tikrinti, kad verslo operatoriai visais gamybos, perdirbimo ir platinimo etapais laikytųsi visų atitinkamų reikalavimų. Šiuo tikslu reikia organizuoti oficialią kontrolę.

(7) Todėl tikslinga Bendrijos lygmeniu nustatyti tokios kontrolės organizavimo bendrųjų taisyklių suderintą pagrindą. Atsižvelgiant į sukauptą patirtį, svarbu įvertinti, ar šis bendras pagrindas tinkamai veikia, visų pirma gyvūnų sveikatos ir gerovės srityje. Todėl tikslinga, kad Komisija pateiktų ataskaitą kartu su bet kokiais reikalingais pasiūlymais

(8) Taikoma bendra taisyklė, kad šis Bendrijos pagrindas neturėtų būti taikomas oficialiai kontrolei, susijusiai su augalams ir augaliniams produktams kenksmingais organizmais, nes šią kontrolę jau pakankamai reglamentuoja 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyva 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje ([1]). Tačiau tam tikri šio reglamento aspektai taip pat turėtų būti taikomi augalų sveikatos sektoriui, visų pirma susijusieji su daugiamečių nacionalinių kontrolės planų sudarymu ir Bendrijos patikrinimais valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse. Todėl tikslinga atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2000/29/EB.

(9) 1991 m. birželio 24 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų ([2]), 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės

([1]) OL L 169, 2000 7 10, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/31/EB (OL L 85, 2004 3 23, p. 18).

([2]) OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 392/2004 (OL L 65, 2004 3 3, p. 1).

▼B

vietos nuorodų apsaugos ([1]) ir 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2082/92 dėl žemės ūkio ir maisto produktų specifinių savybių sertifikatų ([2]) nustatytos konkrečios priemonės, naudojamos atliekant įvertinimus, ar laikomasi tais reglamentais nustatytų reikalavimų. Šio reglamento reikalavimai turi būti pakankamai lankstūs, kad būtų atsižvelgiama į šių sričių specifiką.

(10) Tikrinant, ar laikomasi žemės ūkio produktų rinkų (javų, vyno, alyvuogių aliejaus, vaisių ir daržovių, apynių, pieno ir pieno produktų, jautienos ir veršienos, avienos ir ožkienos bei medaus) bendro organizavimo taisyklių, jau taikoma gerai susiformavusi ir konkreti kontrolės sistema. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas šioms sritims, juolab kadangi šio reglamento tikslai skiriasi nuo tų, kurių siekia žemės ūkio produktų rinkų bendro organizavimo kontrolės mechanizmai.

(11) Už oficialią kontrolę atsakingos kompetentingos institucijos turi atitikti tam tikrus darbinius kriterijus, kad būtų užtikrintas jų nešališkumas ir veiksmingumas. Jos turi turėti pakankamą skaičių tinkamos kvalifikacijos patyrusių darbuotojų bei tinkamas patalpas ir įrangą savo funkcijoms tinkamai atlikti.

(12) Oficiali kontrolė turėtų būti atliekama naudojant atitinkamus šiuo tikslu sukurtus metodus, įskaitant eilinius priežiūros patikrinimus bei intensyvesnę kontrolę, tokią, kaip patikrinimai, įvertinimai, auditas, mėginių ėmimasis ir mėginių bandymas. Kad šie metodai būtų teisingai taikomi, būtini tinkami oficialią kontrolę atliekančių darbuotojų mokymai. Mokymai taip pat reikalingi, siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos sprendimus priimtų vienoda tvarka, visų prima atsižvelgdamos į rizikos veiksnių analizės ir svarbiausių valdymo taškų (HACCP) principus.

(13) Oficiali kontrolė turėtų būti rengiama periodiškai, o jos dažnumas turėtų būti proporcingas rizikos laipsniui, atsižvelgiant į patikrinimų, kuriuos pašarų ir maisto verslo operatoriai atlieka pagal HACCP principais pagrįstas kontrolės programas ar kokybės užtikrinimo programas, sudarytas laikantis pašarus ir maistą reglamentuojančiuose teisės aktuose bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisyklėse nustatytų reikalavimų, rezultatus. Kilus įtarimui dėl neatitikimo reikalavimams, organizuojama *ad hoc* kontrolė. Papildomą *ad hoc* kontrolę galima organizuoti bet kuriuo metu, net ir tada, kai nėra įtarimų dėl neatitikimo reikalavimams.

(14) Oficiali kontrolė turėtų būti rengiama laikantis dokumentais įformintų procedūrų, kad būtų užtikrinta, jog ši kontrolė būtų atliekama vienoda tvarka, ir būtų nuosekliai aukštos kokybės.

(15) Kompetentingosios institucijos turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kai atliekant oficialią kontrolę dalyvauja skirtingi kontrolės padaliniai, būtų nustatytos ir efektyviai įgyvendinamos atitinkamos koordinavimo procedūros.

([1]) OL L 208, 1992 7 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

([2]) OL L 208, 1992 7 24, p. 9. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

▼B

(16) Kompetentingosios institucijos taip pat turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kai centrinė valdžia oficialios kontrolės organizavimo kompetenciją yra perdavusi regioninei ar vietos valdžiai, būtų efektyviai ir veiksmingai koordinuojami centrinės valdžios ir regioninės ar vietos valdžios veiksmai.

(17) Laboratorijos, dalyvaujančios atliekant oficialiųjų mėginių tyrimus, turėtų dirbti pagal tarptautiniu mastu pripažintas procedūras ar tam tikrais kriterijais pagrįstus pareigų atlikimo standartus; šios laboratorijos turėtų naudoti tyrimo metodus, kurie yra kiek įmanoma patvirtinti. Šios laboratorijos visų pirma turėtų būti aprūpintos įranga, kuri leistų teisingai nustatyti standartus, tokius, kaip Bendrijos nustatyti didžiausi likučių laipsniai.

(18) Bendrijos ir etaloninių nacionalinių laboratorijų paskyrimas turėtų pasitarnauti, užtikrinant aukštą analizės rezultatų kokybę ir vieningą pobūdį. Šį tikslą galima pasiekti, taikant patikrintus analitinius metodus, užtikrinant galimybę remtis pagrindine medžiaga, organizuojant lyginamuosius bandymus ir rengiant laboratorijų personalo mokymus.

(19) Etaloninių laboratorijų veikla turėtų apimti visas pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų bei gyvūnų sveikatos sritis, visų pirma tas, kur egzistuoja poreikis gauti tikslius analizės ir diagnostikos rezultatus.

(20) Europos standartizacijos komitetas (CEN) yra parengęs su šio reglamento taikymo sritimi susijusių Europos standartų (EN standartai), reglamentuojančių kai kuriuos su oficialia kontrole susijusius veiksmus. Konkrečiai, tie standartai yra susiję su bandymo laboratorijų darbu ir įvertinimu bei su kontrolės institucijų darbu ir akreditacija. Tarptautinė standartizacijos organizacija (ISO) bei Tarptautinė teorinės ir taikomosios chemijos sąjunga (IUPAC) taip pat yra parengusios tarptautinius standartus. Tam tikrais aiškiai apibrėžtais atvejais šie standartai taip pat gali būti taikomi šio reglamento tikslais, atsižvelgiant į tai, kad, siekiant užtikrinti lankstumą ir sąnaudų efektyvumą, pašarus ir maistą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyti veikimo kriterijai.

(21) Reikia nustatyti tvarką, pagal kurią kompetentingoji institucija perduoda kontrolės institucijai konkrečių kontrolės užduočių vykdymo kompetenciją, taip pat sąlygas, kurioms esant šis perdavimas gali būti atliekamas.

(22) Reikia nustatyti atitinkamas kompetentingų institucijų bendradarbiavimo valstybėse narėse ir tarp valstybių narių procedūras, ypač tais atvejais, kai oficialios kontrolės metu nustatoma, kad su pašarais ar maistu susijusios problemos apima daugiau kaip vieną valstybę narę. Siekiant skatinti šį bendradarbiavimą, valstybės narės turėtų paskirti vieną ar kelias įstaigas ryšiui palaikyti, kurios koordinuotų pagalbos prašymų siuntimą ir priėmimą.

(23) Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnį valstybės narės praneša Komisijai, kur galima gauti informaciją apie didelio tiesioginio ar netiesioginio pavojaus žmonių sveikatai, kurį kelia maistas ar pašarai, egzistavimą.

▼B

(24) Svarbu sukurti vienodas iš trečiųjų šalių į Bendrijos teritoriją įvežamų pašarų ir maisto kontrolės procedūras, atsižvelgiant į tai, kad gyvūninės kilmės maisto produktų suderintos importo procedūros jau yra nustatytos Tarybos direktyvoje 97/78/EB ([1]), o gyvų gyvūnų suderintos importo procedūros – Tarybos direktyvoje 91/496/EEB ([2]).

Šios procedūros tinkamai veikia ir jas reikia toliau taikyti.

(25) Direktyvoje 97/78/EB nustatyta iš trečių šalių įvežamų pašarų ir maisto patikrinimai apsiriboja veterinariniais aspektais. Šiuos patikrinimus reikia papildyti oficialia kontrole, susijusia su tais aspektais, kurie neįeina į veterinarijos patikrinimų sritį, tokiais kaip susijusieji su priedais, ženklinimu, atsekamumu, maisto apšvitinimu ir medžiagomis, kontaktuojančiomis su maistu.

(26) Bendrijos teisės aktai taip pat numato importuotų pašarų kontrolės procedūras, kurios taikomos pagal 1995 m. spalio 25 d. Tarybos direktyvą 95/53/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą ([3]). Ta direktyva nustato principus ir procedūras, kurias turi taikyti valstybės narės, išleisdamos importuotus pašarus į laisvąją apyvartą.

(27) Tikslinga patvirtinti Bendrijos taisykles, užtikrinančias, kad, prieš išleidžiant į laisvąją apyvartą Bendrijoje, būtų atliekama iš trečiųjų šalių įvežtų pašarų ir maisto oficiali kontrolė. Ypatingą dėmesį reikia skirti pašarų ir maisto importo kontrolei, kai gali egzistuoti padidėjęs jų užteršimo pavojus.

(28) Taip pat reikia priimti nuostatų dėl oficialios kontrolės organizavimo tvarkos, kai pašarai ar maistas į Bendrijos teritoriją įvežami taikant ne išleidimo į laisvąją apyvartą, o kitas muitinės procedūras, ypač kai įvežama pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą ([4]), 4 straipsnio 16 dalies b–f punktuose nurodytas muitinės procedūras, taip pat kai įvežama į laisvąsias zonas ar laisvuosius saugyklas. Šiems pašarams ir maistui taip pat priskiriami pašarai ir maistas, kuriuos iš trečiųjų šalių įveža tarptautiniu transportu vykstantys keleiviai, arba kurie siunčiami pašto siuntiniais.

([1]) 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius produktų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 24, 1998 1 30, p. 9).

([2]) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus (OL L 268, 1991 9 24, p. 56). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).

([3]) OL L 265, 1995 11 8, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/46/EB (OL L 234, 2001 9 1, p. 55).

([4]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 (OL L 311, 2000 12 12, p. 17).

▼B

(29) Pašarų ir maisto oficialios kontrolės tikslais reikia apibrėžti Bendrijos teritoriją, kurioje šios taisyklės yra taikomos, siekiant užtikrinti, kad būtų atliekama į šią teritoriją įvežamų pašarų ir maisto oficiali kontrolė, kurią nustato šis reglamentas. Ši teritorija nebūtinai turi būti ta, kuri nurodyta Sutarties 299 straipsnyje, arba kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 3 straipsnyje.

(30) Siekiant užtikrinti iš trečiųjų šalių įvežamų pašarų ir maisto oficialios kontrolės efektyvesnį organizavimą bei siekiant paspartinti komercinius srautus, gali reikėti nustatyti konkrečius punktus, per kuriuos į Bendrijos teritoriją leidžiama įvežti pašarus ir maistą iš trečiųjų šalių. Taip pat gali reikėti reikalauti iš anksto pranešti apie prekių atvykimą į Bendrijos teritoriją. Reikia užtikrinti, kad kiekviename įvežimo punkte būtų galimybė naudotis atitinkamomis priemonėmis, kad patikrinimai būtų atliekami per pagrįstą laiką.

(31) Nustatant iš trečiųjų šalių įvežamų pašarų ir maisto oficialios kontrolės taisykles, reikia užtikrinti bendrą kompetentingų institucijų ir muitinės tarnybų darbą, atsižvelgiant į faktą, kad šią kontrolę reglamentuojančios taisyklės jau yra nustatytos 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 339/93 dėl iš trečiųjų šalių importuojamų produktų tikrinimo, siekiant nustatyti, ar jie atitinka produktų saugos taisykles ([1]).

(32) Reikia užtikrinti pakankamus finansinius išteklius oficialiai kontrolei organizuoti. Todėl valstybių narių kompetentingoms institucijoms reikia suteikti galimybę imti mokesčius ar privalomuosius mokėjimus, skirtas oficialios kontrolės išlaidoms padengti. Šio proceso metu valstybių narių kompetentingoms institucijoms reikia suteikti teisę laisvai nustatyti fiksuoto dydžio mokesčius ir privalomuosius mokėjimus, atsižvelgiant į patirtas išlaidas bei į atitinkamų įstaigų konkrečią situaciją. Nustatant mokesčius operatoriams, reikia taikyti bendrus principus. Todėl tikslinga nustatyti kriterijus, pagal kuriuos nustatomi mokesčiai už patikrinimą. Kalbant apie mokesčius už importo kontrolę, tikslinga tiesiogiai nustatyti tarifus pagrindiniams importuojamiems gaminiams, kad būtų užtikrintas vieningas jų taikymas ir išvengta rinkos iškraipymų.

(33) Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančiuose teisės aktuose numatyta, kad kompetentinga institucija atlieka atitinkamų pašarų ir maisto įmonių įregistravimą arba patvirtinimą. Konkrečiai, ši nuostata pateikta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos ([2]), 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 853/2004, nustatančiame konkrečias higienos taisykles, kurios taikomos gyvūninės kilmės maistui ([2]), 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyvoje 95/69/EB, nustatančioje reikalavimus ir priemones, taikomas patvirtinant bei įregistruojant kai kurias įmones bei tarpininkus, veikiančius gyvūnų mitybos sektoriuje ([3]), bei būsimuose teisės aktuose, reglamentuojančiuose pašarų higieną.

([1]) OL L 40, 1993 2 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.
([2]) OL L 139, 2004 4 30, p. 55.
([3]) OL L 332, 1995 12 30, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

▼B

Reikia patvirtinti procedūras, siekiant užtikrinti, kad pašarų ir maisto įmonių įregistravimas ir patvirtinimas vyktų efektyviai ir skaidriai.

(34) Siekiant taikyti visuotinį ir vienodą požiūrį į oficialią kontrolę, reikia, kad valstybės narės, atsižvelgdamos į Bendrijos lygiu parengtas plačiąsias rekomendacijas, sudarytų ir įgyvendintų daugiamečius nacionalinius kontrolės planus. Šios rekomendacijos turėtų skatinti susietas nacionalines strategijas bei identifikuoti rizikos pagrindu nustatytus prioritetus ir efektyviausias kontrolės procedūras. Bendrijos strategija turėtų pateikti išsamų ir integruotą požiūrį į kontrolės taikymą. Atsižvelgiant į tam tikrų techninių rekomendacijų, kurias reikės parengti, neprivalomąjį pobūdį, jas tikslinga parengti taikant konsultacinio komiteto procedūrą.

(35) Daugiamečiai nacionaliniai kontrolės planai turėtų apimti pašarus ir maistą reglamentuojančius teisės aktus bei gyvūnų sveikatą ir gyvūnų gerovę reglamentuojančius teisės aktus.

(36) Daugiamečiai nacionaliniai kontrolės planai turėtų sudaryti tvirtą pagrindą Komisijos kontrolės tarnyboms rengti patikrinimus valstybėse narėse. Šie kontrolės planai turėtų leisti Komisijos tikrinimo tarnyboms patikrinti, ar oficiali kontrolė valstybėse narėse yra organizuojama laikantis šiame reglamente nustatytų kriterijų. Tam tikrais atvejais, ypač kai daugiamečių nacionalinių kontrolės planų įgyvendinimo valstybėse narėse auditas atskleidžia esamas silpnąsias vietas ar nesėkmes, turėtų būti atliekami išsamūs patikrinimai ir auditas.

(37) Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų Komisijai metinę ataskaitą ir informaciją apie daugiamečių nacionalinių kontrolės planų įgyvendinimą. Šioje ataskaitoje reikia pateikti per praeitus metus atliktos oficialios kontrolės ir audito rezultatus, o jei būtina – pirminio kontrolės plano pakeitimus, padarytus atsižvelgiant į šiuos rezultatus.

(38) Bendrijos kontrolė valstybėse narėse turėtų leisti Komisijos kontrolės tarnyboms patikrinti, ar pašarus ir maistą reglamentuojantys teisės aktai bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės teisės aktai visoje Bendrijoje įgyvendinami vienodai ir teisingai.

(39) Bendrijos kontrolė trečiosiose šalyse reikalinga tam, kad būtų galima patikrinti, ar laikomasi Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų bei gyvūnų sveikatos, o tam tikrais atvejais – gyvūnų gerovės teisės aktų, ir ar priimti tos srities teisės aktai yra lygiaverčiai. Gali būti prašoma, kad trečiosios šalys pateiktų informaciją apie jų kontrolės sistemas. Ši informacija, nustatoma remiantis Bendrijos rekomendacijomis, turėtų sudaryti pagrindą paskesnės Komisijos kontrolės, kurią reikia atlikti daugelio disciplinų pagrindu, apimančiu pagrindinius į Bendriją eksportuojančius sektorius. Ši raida turėtų leisti supaprastinti esamą režimą, pagerinti bendradarbiavimą, efektyviai atliekant kontrolę, ir taip paskatinti prekybos srautus.

▼B

(40) Siekiant užtikrinti, kad importuojamos prekės atitiktų Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, būtina nustatyti procedūras, kurios leidžia atitinkamai apibrėžti importo sąlygas ir oficialaus sertifikavimo reikalavimus.

(41) Pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų ir gyvūnų sveikatos bei gyvūnų gerovės teisės aktų pažeidimai gali kelti grėsmę žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ir gyvūnų gerovei. Todėl už šiuos pažeidimus visoje Bendrijoje nacionaliniu lygiu turėtų būti taikomos veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos.

(42) Šios priemonės turėtų apimti valstybių narių kompetentingų institucijų, kuriuos šiuo tikslu turi būti nustačiusios atitinkamų procedūrų, administracinius veiksmus. Šių procedūrų privalumas yra tai, kad galima greitai imtis veiksmų padėčiai atstatyti.

(43) Operatoriams reikia palikti teisę apskųsti sprendimus, kuriuos kompetentingos institucijos priima, atlikusios oficialią kontrolę, bei informuoti juos apie šią teisę.

(44) Reikia atsižvelgti į besivystančių šalių, visų pirma blogiausiai išsivysčiusiųjų, ypatinguosius poreikius, bei tuo tikslu nustatyti atitinkamų priemonių. Komisija turi siekti teikti paramą besivystančioms šalims, atsižvelgiant į pašarų ir maisto saugą, kuri yra svarbi žmonių sveikatos ir prekybos plėtros sudėtinė dalis. Šią paramą reikia organizuoti, atsižvelgiant į Bendrijos plėtros bendradarbiavimo politikos kontekstą.

(45) Šiame reglamente pateiktos taisyklės remia integruotąjį ir horizontalųjį požiūrį, kuris būtinas pašarų ir maisto saugos, gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės susijusiai kontrolės politikai įgyvendinti. Tačiau reikia palikti galimybę plėtoti konkrečias kontrolės taisykles, pavyzdžiui, kai jos reikalingos, atsižvelgiant į Bendrijos lygiu nustatomus tam tikrų teršalų didžiausius likučius. Taip pat reikia toliau taikyti pašarų ir maisto bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės kontrolės srities esamas konkretesnes taisykles.

Konkrečiai, reikia toliau taikyti šiuose teisės aktuose nustatytas taisykles: 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/22/EB dėl draudimo vartoti ([1]), Direktyvoje 96/23/EB ([2]), Reglamente (EB) Nr. 854/2004 ([3]), Reglamente (EB) Nr. 999/2001 ([4]), Reglamente (EB)

([1]) gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus (OL L 125, 1996 5 23, p. 30). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/74/EB (OL L 262, 2003 10 14, p. 17).

([2]) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių (OL L 125, 1996 5 23, p. 10). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

([3]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis žmogui vartoti skirtų gyvūninės kilmės produktų valstybinės kontrolės organizavimo konkrečias taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).

([4]) 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2245/2003 (OL L 333, 2003 12 20, p. 28).

▼B

Nr. 2160/2003 ([1]), Direktyvoje 86/362/EEB ([2]), Direktyvoje 90/642/EEB ([3]) ir pagal ją priimtose įgyvendinimo taisyklėse, Direktyvoje 92/1/EEB ([4]), Direktyvoje 92/2/EEB ([5]) bei teisės aktuose dėl gyvūnų ligų, tokių, kaip snukio ir nagų liga, kiaulių šiltinė, t. t., taip pat gyvūnų gerovės oficialios kontrolės reikalavimus.

(46) Šis reglamentas apima tam tikras sritis, kurias jau reglamentuoja tam tikri šiuo metu galiojantys teisės aktai. Todėl tikslinga panaikinti šiuos pašarų ir maisto kontrolę reglamentuojančius teisės aktus ir vietoje jų taikyti šiuo reglamentu nustatytas taisykles: Direktyvą 70/373/EEB ([6]), Direktyvą 85/591/EEB ([7]), Direktyvą 89/397/EEB ([8]), Direktyvą 93/99/EEB ([9]), Sprendimą 93/383/EEB ([10]), Direktyvą 95/53/EB, Direktyvą 96/43/EB ([11]), Sprendimą 98/728/EB ([12]) ir Sprendimą 1999/313/EB ([13]).

([1]) 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės (OL L 325, 2003 12 12, p. 1).

([2]) 1986 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 86/362/EEB dėl pesticidų likučių grūduose ir ant jų didžiausių koncentracijų nustatymo (OL L 221, 1986 8 7, p. 37). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/2/EB (OL L 14, 2004 1 12, p. 10).

([3]) 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 90/642/EEB dėl didžiausių pesticidų likučių koncentracijų tam tikruose augalinės kilmės produktuose ir ant jų, įskaitant vaisius ir daržoves, nustatymo (OL L 350, 1990 12 14, p. 71). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/2/EB.

([4]) 1992 m. sausio 13 d. Komisijos direktyva 92/1/EEB dėl temperatūros kontroliavimo transporto priemonėse, saugyklose ir sandėliuose, skirtose greitai užšaldytiems žmonėms vartoti skirtiems maisto produktams laikyti (OL L 34, 1992 2 11, p. 28).

([5]) 1992 m. sausio 13 d. Komisijos direktyva 92/2/EEB, nustatanti greitai užšaldytų žmonėms vartoti skirtų maisto produktų bandinių ėmimo tvarką ir Bendrijos oficialios jų temperatūrų kontrolės analizės metodą (OL L 34, 1992 2 11, p. 30).

([6]) 1970 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 70/373/EEB dėl Bendrijos mėginių paėmimo ir analizės metodų, taikomų valstybinei pašarų kontrolei, įvedimo (OL L 170, 1970 8 3, p. 2). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

([7]) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 85/591/EEB dėl Bendrijos bandinių ėmimo ir analizės metodų įvedimo, vykdant žmonėms vartoti skirtų maisto produktų monitoringą (OL L 372, 1985 12 31, p. 50). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

([8]) 1989 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 89/397/EEB dėl oficialios maisto produktų kontrolės (OL L 186, 1989 6 30, p. 23).

([9]) 1993 m. spalio 29 d. Tarybos direktyva 93/99/EEB dėl papildomų oficialios maisto produktų kontrolės priemonių (OL L 290, 1993 11 24, p. 14). Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

([10]) 1993 m. birželio 14 d. Tarybos sprendimas 93/383/EEB dėl etaloninių laboratorijų jūriniams biotoksinams stebėti (OL L 166, 1993 7 8, p. 31). Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 1999/312/EB (OL L 120, 1999 5 8, p. 37).

([11]) 1996 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 96/43/EB, iš dalies pakeičianti ir konsoliduojanti Direktyvą 85/73/EEB, kad būtų garantuotas gyvų gyvūnų bei kai kurių gyvūninių produktų veterinarinio patikrinimo ir kontrolės finansavimas (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).

([12]) 1998 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimas 98/728/EB dėl Bendrijos mokesčių sistemos, taikomos gyvulių pašarų sektoriuje (OL L 346, 1998 12 22, p. 51).

([13]) 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos sprendimas 1999/313/EEB dėl etaloninių laboratorijų, skirtų kontroliuoti bakterinį ir virusinį dvigeldžių moliuskų užteršimą (OL L 120, 1999 5 8, p. 40).

▼B

(47) Atsižvelgiant į šį reglamentą, reikia iš dalies pakeisti Direktyvas 96/23/EB, 97/78/EB ir 2000/29/EB.

(48) Kadangi valstybės narės negali tinkamai pasiekti šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti suderintą požiūrį į oficialią kontrolę, ir todėl, atsižvelgiant į šio tikslo sudėtingumą, bendradarbiavimo per sieną pobūdį, o kalbant apie pašarų ir maisto importą – jo tarptautinį pobūdį, jį galima geriau įgyvendinti Bendrijos lygiu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Remiantis tame straipsnyje nustatytu proporcingumo principu, šis reglamentas nenumato nieko, kas nėra būtina siekiant to tikslo.

(49) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką [1],

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

REGULIAVIMO DALYKAS, APIMTIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Reguliavimo dalykas ir apimtis

1. Šis reglamentas pateikia bendras taisykles, pagal kurias atliekama oficiali kontrolė, siekiant nustatyti, ar laikomasi nustatytų taisyklių, kuriomis visų pirma siekiama:

a) užkirsti kelią tiesiogiai ar per aplinką atsirasti pavojui žmonėms ir gyvūnams, likviduoti šį pavojų arba jį sumažinti iki priimtino laipsnio;

ir

b) garantuoti teisingą pašarų ir maisto prekybos praktiką ir ginti vartotojų interesus, įskaitant pašarų ir maisto ženklinimą ir kitas vartotojų informavimo priemones.

2. Šis reglamentas netaikomas oficialiai kontrolei, kurios metu įvertinama, ar laikomasi žemės ūkio produktų bendros rinkos organizavimo taisyklių.

3. Šis reglamentas nepažeidžia konkrečių Bendrijos nuostatų dėl oficialios kontrolės.

4. Pagal šį reglamentą atliekama oficiali kontrolė nepažeidžia pašarų ir maisto verslo operatorių pirminės teisinės pareigos užtikrinti pašarų ir maisto saugą, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 178/2002, bei bet kurios civilinės ar baudžiamosios atsakomybės už jų pareigų pažeidimą.

[1] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomos Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 ir 3 straipsniuose pateiktos sąvokos.

Taip pat taikomi šie sąvokos:

1) oficiali kontrolė – tai bet kokios formos kontrolė, kurią atlieka kompetentinga institucija ar Bendrija, siekdama įvertinti atitikimą pašarus ir maistą reglamentuojantiems teisės aktams, gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisyklėms;

2) įvertinimas – tai tikrinimo ir objektyvių įrodymų nagrinėjimo būdu atliekamas patikrinimas, siekiant nustatyti, ar įvykdyti konkretūs reikalavimai;

3) pašarus reglamentuojantys teisės aktai – tai Bendrijos ar nacionalinio lygmens įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys pašarus apskritai, o ypač – pašarų saugą; jie reglamentuoja visus pašarų gamybos, perdirbimo ir platinimo etapus ir pašarų naudojimo tvarką;

4) kompetentinga institucija – tai valstybės narės centrinė institucija, kompetentinga organizuoti oficialią kontrolę, arba bet kuri kita institucija, kuriai ši kompetencija buvo suteikta; tam tikrais atvejais ši sąvoka taip pat apima trečiosios šalies atitinkamą instituciją;

5) kontrolės institucija – tai nepriklausoma trečioji šalis, kuriai kompetentinga institucija yra perdavusi tam tikras kontrolės užduotis;

6) auditas – tai sistemingas nepriklausomas patikrinimas, siekiant nustatyti, ar veikla ir jos rezultatai atitinka suplanuotą tvarką, ar ta tvarka yra efektyviai įgyvendinama ir yra tinkama tikslams pasiekti;

7) patikrinimas – tai bet kurio pašarų, maisto, gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės tyrimas, siekiant įsitikinti, kad tas (tie) aspektas (-ai) atitinka parašus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų ir gyvūnų sveikatos bei gyvūnų gerovės taisyklių reikalavimus;

8) stebėsena – tai suplanuota stebėjimų ar matavimų seka, siekiant apžvelgti parašus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų ir gyvūnų sveikatos bei gyvūnų gerovės taisyklių atitikimo būklę;

9) priežiūra – tai vieno ar daugiau pašarų ar maisto verslo operatorių arba jų veiklos kruopštus stebėjimas;

10) neatitikimas – tai neatitikimas pašarus ar maistą reglamentuojantiems teisės aktams ir gyvūnų sveikatos bei gerovės apsaugos taisyklėms;

▼B

11) mėginių ėmimas analizei atlikti – tai pašarų ar maisto ar bet kurios kitos medžiagos (įskaitant esančiąsias aplinkoje), susijusios su pašarų ar maisto gamyba, perdirbimu ir platinimu, arba su gyvūnų sveikata, ėmimas, siekiant analizės būdu nustatyti, ar laikomasi parašus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų ir gyvūnų sveikatos taisyklių;

12) oficialus sertifikavimas – tai procedūra, pagal kurią kompetentinga institucija ar kontrolės institucijos, įgaliotos imtis tokių veiksmų, raštu, elektroninėmis priemonėmis ar kitu lygiaverčiu būdu pateikia garantiją dėl atitikimo teisės aktams ir taisyklėms;

13) oficialus sulaikymas – tai procedūra, kurią kompetentinga institucija taiko, siekdama užtikrinti, kad kol nebus priimtas sprendimas dėl pašarų ar maisto paskirties vietos, jie nebūtų perkeliami ir liečiami; ši procedūra apima pašarų ir maisto verslo operatorių atliekamą saugojimą, laikantis kompetentingos institucijos pateiktų nurodymų;

14) lygiavertiškumas – tai skirtingų sistemų ar priemonių gebėjimas pasiekti tų pačių tikslų; sąvoka „lygiavertės“ apibūdina skirtingas sistemas ar priemones, kuriomis galima pasiekti tų pačių tikslų;

15) importas – tai pašarų ar maisto išleidimas į laisvąją apyvartą ar ketinimas išleisti pašarus ar maistą į laisvąją apyvartą kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 79 straipsnyje vienoje iš I priede nurodytų teritorijų;

16) įvežimas – tai prekių importas, kaip apibrėžta pirmiau pateiktame 15 punkte, bei Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 16 dalies b–f punktuose nurodytų muitinės procedūrų taikymas toms prekėms, taip pat jų įvežimas į laisvąją zoną ar laisvuosius sandėlius;

17) dokumentų patikrinimas – tai komercinių dokumentų ir, tam tikrais atvejais, pašarus ar maistą reglamentuojančiuose teisės aktuose nurodytų dokumentų, siunčiamų kartu su siunta, patikrinimas;

18) tapatumo patikrinimas – tai vizualinė apžiūra, siekiant įsitikinti, ar kartu su siunta siunčiami sertifikatai ir kiti dokumentai atitinka siuntos etiketes ir turinį;

19) fizinis patikrinimas – tai pačių pašarų ar maisto patikrinimas, kurio metu gali būti tikrinama transporto priemonė, pakuotė, ženklinimas ir temperatūra, atliekamas mėginių ėmimas analizei atlikti ir laboratoriniai bandymai, taip pat atliekami bet kurie kiti patikrinimai, siekiant nustatyti, ar laikomasi pašarus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų;

20) kontrolės planas – tai kompetentingos institucijos parengtas aprašymas, pateikiantis bendrą informaciją apie oficialios kontrolės sistemos struktūrą ir organizavimą.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VALSTYBIŲ NARIŲ OFICIALI KONTROLĖ

I skyrius

Bendri įsipareigojimai

3 straipsnis

Bendri įsipareigojimai, atsižvelgiant į oficialios kontrolės organizavimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad oficiali kontrolė būtų atliekama reguliariai, rizikos pagrindu bei pakankamai dažnai, kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai, atsižvelgiant į:

a) nustatytus pavojus, susijusius su gyvūnais, pašarais ar maistu, pašarų ar maisto verslo įmonėmis, pašarų ar maisto arba bet kurių procesų, medžiagų, veiklos ar operacijų, kurios gali turėti poveikio pašarų ar maisto saugai, gyvūnų sveikatai ar gyvūnų gerovei, naudojimu;

b) pašarų ar maisto verslo operatorių ankstesnės veiklos istoriją, atsižvelgiant į tai, ar buvo laikomasi pašarus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų arba gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisyklių;

c) bet kurių savomis jėgomis atliktų patikrinimų patikimumą;

ir

d) bet kurią informaciją, kuri galėtų rodyti neatitikimą.

2. Oficiali kontrolė atliekama iš anksto neįspėjus, išskyrus audito patikrinimus, kai būtina iš anksto pateikti pranešimą pašarų ar maisto verslo operatoriui. Oficialią kontrolę taip pat galima rengti *ad hoc* pagrindu.

3. Oficiali kontrolė atliekama pašarų ar maisto ir gyvūnų bei gyvūninių produktų bet kurių gamybos, perdirbimo ir platinimo etapų metu. Šios kontrolės metu atliekama pašarų ir maisto verslo įmonių, pašarų ir maisto naudojimo, pašarų ir maisto saugojimo sąlygų, taip pat bet kurių pašarams ar maistui ir gyviems gyvūnams taikomų procesų, medžiagų, veiklos ar operacijų, įskaitant pervežimą, kontrolė, kurią reikia atlikti, kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai.

4. Oficiali kontrolė taip pat rūpestingai turi būti atliekama eksportuojant už Bendrijos ribų, pateikiant į Bendrijos rinką bei įvežant iš trečiųjų šalių į I priede nurodytas teritorijas.

5. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad produktai, skiri pristatyti į kitą valstybę narę, būtų kontroliuojami taip pat rūpestingai kaip ir tie, kurie yra skirti pateikti į rinką jų pačių teritorijoje.

▼B

6. Siekdama nustatyti, ar pašarai ir maistas atitinka pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, paskirties valstybė narės kompetentinga institucija gali organizuoti nediskriminuojančius patikrinimus. Valstybės narės gali reikalauti, kad operatoriai, kuriems prekės pristatomos iš kitos valstybės narės, praneštų apie šių prekių atvykimą; šis reikalaujamas taikomas tik tiek, kiek yra būtina oficialios kontrolės organizavimo tikslais.

7. Kai atlikdama patikrinimą paskirties vietoje arba saugojimo ar pervežimo metu valstybė narė nustato neatitikimus, ji imasi atitinkamų priemonių, įskaitant galimybę grąžinti prekes į kilmės valstybę narę.

II SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

4 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas ir veiklos kriterijų nustatymas

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už šio reglamento tikslų įgyvendinimą ir oficialios kontrolės organizavimą.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina:

a) visais gamybos, perdirbimo ir platinimo etapais atliekamų gyvų gyvūnų, pašarų ir maisto oficialios kontrolės bei pašarų naudojimo oficialios kontrolės efektyvumą ir proporcingumą;

b) kad nebūtų oficialią kontrolę atliekančių darbuotojų interesų konflikto;

c) kad jos turėtų atitinkamus laboratorinius bandymų pajėgumus arba priėjimą prie jų bei pakankamą skaičių tinkamos kvalifikacijos patyrusių darbuotojų, kad oficialią kontrolę ir kontrolės pareigas būtų galima atlikti veiksmingai ir efektyviai;

d) kad jos turėtų tinkamas ir gerai prižiūrimas patalpas ir įrangą, siekiant užtikrinti darbuotojams galimybę veiksmingai ir efektyviai atlikti oficialią kontrolę;

e) kad joms būtų suteikti teisiniai įgaliojimai atlikti oficialią kontrolę bei imtis šiame reglamente numatytų priemonių;

f) kad būtų sudaryti jų veiklos planai nepaprastosios padėties atveju ir, susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, jos būtų pasirengusios tuos planus įgyvendinti;

g) kad pašarų ir maisto verslo operatoriai būtų įpareigoti praeiti visus šiuo reglamentu nustatytus patikrinimus bei padėti kompetentingos institucijos darbuotojams atlikti jiems iškeltas užduotis.

3. Kai valstybė narė oficialios kontrolės organizavimo kompetenciją perduoda ne centrinei kompetentingai institucijai, o kitai įstaigai ar įstaigoms, ypač regioninio ar vietinio lygmens, būtina užtikrinti efektyvų koordinavimą tarp visų dalyvaujančių kompetentingų institucijų, tam tikrais atvejais įskaitant aplinkos ir sveikatos apsaugos srityje.

▼B

4. Kompetentingos institucijos visais lygiais užtikrina oficialios kontrolės nešališkumą, kokybę ir nuoseklumą. Kiekviena institucija, kuriai suteikta kompetencija atlikti oficialią kontrolę, turi laikytis visų straipsnio 2 dalyje pateiktų kriterijų.

5. Kai daugiau kaip vienas kompetentingos institucijos padalinys yra kompetentingas atlikti oficialią kontrolę, būtina užtikrinti tų atskirų padalinių veiksmingą ir efektyvų koordinavimą ir bendradarbiavimą.

6. Kompetentingos institucijos organizuoja vidinius audito patikrinimus arba gali pasirūpinti, kad būtų atlikti išoriniai audito patikrinimai, bei imasi atitinkamų priemonių, atsižvelgdamos į jų rezultatus, siekdamos įsitikinti, kad jos sėkmingai įgyvendina šio reglamento tikslus. Šių audito patikrinimų išvadas tikrina nepriklausoma šalis, šie patikrinimai atliekami skaidriai.

7. Išsamias šio straipsnio įgyvendinimo taisykles galima nustatyti, laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

5 straipsnis

Su oficialia kontrole susijusių konkrečių užduočių delegavimas

1. Pagal straipsnio 2 ir 4 dalis kompetentinga institucija gali deleguoti su oficialia kontrole susijusias konkrečias užduotis vienai ar kelioms kontrolės institucijoms.

Užduočių, kurias galima ir kurių negalima perduoti, sąrašas gali būti sudaromas, laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

Tačiau negalima deleguoti 54 straipsnyje nurodytos veiklos.

2. Kompetentinga institucija konkrečias užduotis gali deleguoti kontrolės institucijoms tik jei:

a) yra parengtas užduočių, kurias kontrolės institucijos gali atlikti, bei jų atlikimo sąlygų tikslus aprašymas;

b) yra įrodymų, kad kontrolės institucija:

   i) turi žinių, įrangą ir infrastruktūrą, reikalingą jai deleguotoms užduotims atlikti;

   ii) turi pakankamą skaičių tinkamai kvalifikuotų patyrusių darbuotojų;

   ir

   iii) yra nešališka, nėra jos interesų konflikto, atsižvelgiant į jai deleguotų užduočių vykdymą;

c) kontrolės institucija dirba ir yra akredituota pagal Europos Standartą EN 45004 „Įvairių tipų įstaigų, atliekančių patikrinimus, veiklos bendrieji kriterijai“ ir (arba) kitą standartą, jei jis labiau tinka, atsižvelgiant į atitinkamas deleguotas užduotis;

d) laboratorijos dirba pagal 12 straipsnio 2 dalyje nurodytus standartus;

▼B

e) kontrolės institucija atliktos kontrolės rezultatus kompetentingai institucijai perduoda nuolat ir bet kada, kai kompetentinga institucija paprašo juos pateikti. Kai kontrolės rezultatai rodo neatitikimą, arba galimą neatitikimą, kontrolės institucija apie tai nedelsiant praneša kompetentingai institucijai;

f) vyksta veiksmingas ir efektyvus užduotis delegavusios kompetentingos institucijos ir atitinkamos kontrolės institucijos bendradarbiavimas.

3. Konkrečias užduotis kontrolės institucijoms delegavusios kompetentingos institucijos, prireikus, organizuoja kontrolės institucijų auditą arba patikrinimus. Kai atlikus auditą ar patikrinimą pasirodo, kad šios institucijos negali tinkamai atlikti joms deleguotų užduočių, delegavusioji kompetentinga institucija gali atšaukti delegavimą. Kai kontrolės institucija tinkamai ir laiku nesiima veiksmų padėčiai ištaisyti, delegavimas atšaukiamas nedelsiant.

4. Bet kuri valstybė narė, pageidaujanti deleguoti konkrečią kontrolės užduotį kontrolės institucijai, apie tai praneša Komisijai. Pranešimas išsamiai apibūdina:

a) kompetentingą instituciją, kuri ruošiasi deleguoti užduotį;

b) užduotį, kurią norima deleguoti;

ir

c) kontrolės instituciją, kuriai norima deleguoti užduotį.

6 straipsnis

Oficialią kontrolę atliekantys darbuotojai

Kompetentinga institucija užtikrina, kad visi jos darbuotojai, kurie atlieka oficialią kontrolę:

a) būtų baigę savo kompetencijos srities mokymus, suteikiančius jiems galimybę kompetentingai vykdyti savo pareigas ir nuosekliai atlikti oficialią kontrolę. Šie mokymai apima tam tikras sritis, nurodytas II priedo I skyriuje;

b) nuolat atnaujintų savo kompetencijos srities žinias, o prireikus – nuolat dalyvautų papildomuose mokymuose;

ir

c) turėtų gabumų bendradarbiauti įvairiose srityse.

7 straipsnis

Skaidrumas ir konfidencialumas

1. Kompetentingos institucijos užtikrina aukštą jų veiklos skaidrumo laipsnį. Šiuo tikslu jų turima informacija visuomenei pateikiama kiek įmanoma greičiau.

Apskritai, visuomenei sudaroma galimybė susipažinti su šia informacija:

a) informacija apie kompetentingų institucijų kontrolės veiklą ir jos efektyvumą;

ir

b) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 10 straipsnyje nurodyta informacija.

▼B

2. Kompetentinga institucija imasi priemonių, siekdama užtikrinti, kad būtų reikalaujama, jog jos darbuotojai neatskleistų informacijos, kuri jiems buvo pateikta atliekant oficialias kontrolės pareigas ir kuriai dėl jos pobūdžio tinkamai pagrįstais atvejais taikomos profesinės paslapties nuostatos. Profesinės paslapties apsaugos nuostatos nedraudžia kompetentingoms institucijoms platinti straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą informaciją. 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]) nustatytos taisyklės nesikeičia.

3. Informacijai, kuriai taikomos profesinės paslapties apsaugos nuostatos, priskiriama:

— išankstinio tyrimo ar vykstančio teisinio tyrimo konfidenciali informacija,

— asmeniniai duomenys,

— dokumentai, kuriems taikoma 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ([2]) išimtis,

— informacija, kurią saugo nacionaliniai ir Bendrijos teisės aktai, visų pirma reglamentuojantys profesinę paslaptį, svarstymų, tarptautinių santykių ir nacionalinės gynybos konfidencialumą.

8 straipsnis

Kontrolės ir įvertinimo procedūros

1. Kompetentingos institucijos oficialią kontrolę atlieka pagal dokumentais įformintas procedūras. Šių procedūrų aprašymai pateikia oficialią kontrolę atliekantiems darbuotojams skirtą informaciją ir nurodymus, *inter alia* susijusius su II priedo II skyriuje nurodytomis sritimis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jos turėtų patvirtintas teisines procedūras, užtikrinančias, kad kompetentingų institucijų darbuotojai turėtų teisę patekti į pašarų ir maisto verslo operatorių patalpas bei susipažinti su jų dokumentais ir galėtų tinkamai atlikti jiems patikėtas užduotis.

3. Kompetentingos institucijos privalo turėti patvirtintas procedūras,

a) pagal kurias įvertinamas jų atliktos oficialios kontrolės efektyvumas;

ir

b) užtikrinančias, kad prireikus būtų imamasi veiksmų padėčiai ištaisyti, ir kad prireikus būtų atnaujinama straipsnio 1 dalyje nurodyta dokumentacija.

4. Laikydamasi 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, Komisija gali parengti oficialios kontrolės organizavimo rekomendacijas.

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.
([2]) OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

▼B

Konkrečiai, šios rekomendacijos gali būti susijusios su:

a) HACCP principų įgyvendinimo oficialia kontrole;

b) valdymo sistemų, kurias taiko pašarų ar maisto verslo operatoriai, siekdami įvykdyti pašarus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, oficialia kontrole;

c) pašarų ir maisto mikrobiologinės, fizinės ir cheminės saugos oficialia kontrole.

9 straipsnis

Ataskaitos

1. Kompetentinga institucija sudaro ataskaitas apie jos atliktą valstybinę kontrolę.

2. Šiose ataskaitose aprašomas valstybinės kontrolės tikslas, naudoti kontrolės metodai, valstybinės kontrolės rezultatai ir, tam tikrais atvejais – veiksmai, kurių turi imtis atitinkamas verslo operatorius.

3. Kompetentinga institucija pateikia atitinkamam verslo operatoriui straipsnio 2 dalyje nurodytos ataskaitos kopiją; ši kopija pateikiama bent neatitikimo atvejais.

10 straipsnis

Kontrolės veikla, metodai ir būdai

1. Apskritai, su oficialia kontrole susijusios užduotys atliekamos taikant atitinkamus kontrolės metodus ir būdus, tokius, kaip stebėsena, priežiūra, įvertinimas, auditas, patikrinimas, mėginių ėmimas ir analizė.

2. Pašarų ir maisto oficialios kontrolės metu *inter alia* atliekami šie veiksmai:

a) bet kurių kontrolės sistemų, kurias yra įdiegę pašarų ir maisto verslo operatoriai, bei pasiektų rezultatų nagrinėjimas;

b) šie patikrinimai:

i) pirminių gamintojų įrenginių, pašarų ir maisto verslo įmonių, įskaitant jų aplinką, patalpas, biurus, įrangą, įrenginius ir mechanizmus, transportą, taip pat pašarų ir maisto patikrinimai;

ii) žaliavos, sudedamųjų dalių, perdirbimo pagalbinių priemonių ir kitų produktų, naudojamų pašarams ir maistui ruošti ir gaminti, patikrinimai

iii) pusgaminių patikrinimai;

iv) medžiagų ir gaminių, skirtų kontaktuoti su maistu, patikrinimai;

v) valymo bei priežiūros produktų ir procesų, taip pat pesticidų patikrinimai;

vi) ženklinimo, pristatymo ir reklamos patikrinimai;

▼B

c) pašarų ir maisto verslo įmonių higienos sąlygų patikrinimai;

d) geros gamybos praktikos (GGP), geros higienos praktikos (GHP), geros ūkininkavimo praktikos (GŪP) ir RVASVT procedūrų įvertinimai, atsižvelgiant į vadovų, sudarytų pagal Bendrijos teisės aktus, panaudojimą;

e) rašytinės medžiagos ir kitų įrašų, kurie gali būti svarbūs, atliekant atitikimo pašarus ar maistą reglamentuojantiems teisės aktams įvertinimą, nagrinėjimas;

f) pokalbiai su pašarų ir maisto verslo operatoriais ir jų darbuotojais;

g) pašarų ar maisto verslo matavimo prietaisais užfiksuotų rodmenų skaitymas;

h) kompetentingos institucijos nuosavais prietaisais atliekama kontrolė, siekiant patikrinti pašarų ir maisto verslo operatorių matavimus;

i) bet kurie kiti veiksmai, kuriuos reikia atlikti, siekiant įgyvendinti šio reglamento tikslus.

III SKYRIUS

MĖGINIŲ ĖMIMAS IR ANALIZĖ

11 straipsnis

Mėginių ėmimo ir analizės metodai

1. Mėginių ėmimo ir analizės metodai, taikomi atliekant oficialią kontrolę, turi atitikti atitinkamas Bendrijos taisykles, arba

a) kai šios taisyklės neegzistuoja – tarptautiniu mastu pripažintas taisykles ar protokolus, pavyzdžiui, tuos, kuriuos yra priėmęs Europos standartizacijos komitetas (CEN), arba kurie nurodyti nacionaliniuose teisės aktuose;

arba,

b) kai šių taisyklių ar protokolų nėra – kitus numatytam tikslui tinkamus metodus, arba remiantis moksliniais protokolais parengtus metodus.

2. Kai straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, analizės metodų įteisinimą galima atlikti vienoje laboratorijoje pagal tarptautiniu mastu pripažinto protokolo nuostatas.

3. Visais atvejais, kai tai yra įmanoma, analizės metodus reikia apibūdinti pagal atitinkamus III straipsnyje pateiktus kriterijus.

4. ►M7 Komisija gali taikyti šias įgyvendinimo priemones: ◄

a) mėginių ėmimo ir analizės metodai, įskaitant patvirtinamuosius ir kontrolinius metodus, skirtus naudoti ginčo atveju;

▼B

b) atlikimo kriterijai, analizės parametrai, matavimo paklaida bei a punkte nurodytų metodų įteisinimo procedūros;

ir

c) rezultatų aiškinimo taisyklės.

▼M7

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

5. Kompetentingos institucijos nustato tam tikras procedūras, garantuojančias pašarų ir maisto verslo operatoriams, kurių produktams taikomas mėginių ėmimas ir analizė, teisę reikalauti papildomos eksperto nuomonės, nepažeidžiant kompetentingų institucijų pareigos skubiai imtis veiksmų, susidarius kritinei padėčiai.

6. Šiomis procedūromis visų pirma užtikrinama, kad pašarų ir maisto verslo operatoriai galėtų paimti pakankamą skaičių mėginių, reikalingų eksperto nuomonei pateikti, nebent jei tai yra neįmanoma, nes produktai yra labai greitai gendantys arba turimas substrato kiekis yra labai mažas.

7. Mėginių tvarkymo ir ženklinimo etiketėmis būdas turi užtikrinti jų teisinį ir analitinį galiojimą.

12 straipsnis

Oficialios laboratorijos

1. Kompetentinga institucija paskiria laboratorijas, galinčias atlikti oficialios kontrolės metu paimtų mėginių analizę.

2. Tačiau kompetentingos institucijos gali paskirti tik tas laboratorijas, kurios veikia ir yra įvertintos arba akredituotos pagal šiuos Europos standartus:

a) EN ISO/IEC 17025 dėl „Bandymų ir kalibravimo laboratorijų kompetencijos bendrų reikalavimų“;

▼M6

b) EN ISO/IEC 17011 „Bendrieji akreditavimo įstaigų, akredituojančių atitikties vertinimo įstaigas, reikalavimai“,

_____

▼B

atsižvelgdamos į Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus įvairių bandymo metodų kriterijus,

3. Straipsnio 2 dalyje nurodyta bandymo laboratorijų akreditacija ir įvertinimas gali būti susijęs su atskirais patikrinimais ar patikrinimų grupėmis.

4. Kompetentinga institucija gali panaikinti straipsnio 1 dalyje nurodytą paskyrimą, kai laboratorija nebeatitinka straipsnio 2 dalyje nurodytų sąlygų.

▼B

IV SKYRIUS

KRIZIŲ VALDYMAS

13 straipsnis

Pašarų ir maisto skubios veiklos planai

1. Įgyvendindamos Reglamento (EB) Nr. 178/2002 55 straipsnyje nurodytą bendrąjį krizių valdymo planą, valstybės narės sudaro darbinius skubios veiklos planus, nustatančius priemones, kurios turi būti nedelsiant taikomos, nustačius, kad pašarai ar maistas tiesiogiai ar per aplinką kelia didelę grėsmę žmonėms ar gyvūnams.

2. Šiuose skubios veiklos planuose:

a) nurodoma, kurios administracinės institucijos dalyvauja, juos įgyvendinant;

b) apibrėžiamos jų galios ir atsakomybės sritis;

ir

c) nustatomi kanalai ir procedūros, pagal kurias atitinkamos šalys keičiasi informacija.

3. Prireikus valstybės narės peržiūri šiuos skubios veiklos planus, ypač atsižvelgiant į kompetentingos institucijos organizacinės struktūros pokyčius bei patirtį, įskaitant įgytąją modeliavimo pratybų metu.

4. Jei būtina, įgyvendinimo priemonės galima priimti, laikantis 63 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Šiomis priemonėmis nustatomos skubios veiklos planų suderintos taisyklės, užtikrinančios, kad tie planai būtų suderinami su Reglamento (EB) Nr. 178/2002 55 straipsnyje nurodytu krizių valdymo bendruoju planu. Jos taip pat apibrėžia dalyvių vaidmenį, sudarant ir įgyvendinant skubios veiklos planus.

V SKYRIUS

IŠ TREČIŲJŲ ŠALIŲ ĮVEŽAMŲ PAŠARŲ IR MAISTO OFICIALI KONTROLĖ

14 straipsnis

Gyvūninės kilmės pašarų ir maisto oficiali kontrolė

1. Šis reglamentas neturi poveikio Direktyvoje 97/78/EB nustatytiems gyvūninės kilmės pašarų ir maisto veterinarinių patikrinimų reikalavimams. Tačiau pagal Direktyvą 97/78/EB paskirta kompetentinga institucija turi papildomai atlikti oficialią kontrolę, siekdama patikrinti, ar tam tikrais atvejais laikomasi tų pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų aspektų, kurių nereglamentuoja ta direktyva, įskaitant nurodytųjų šio reglamento VI antraštinės dalies II skyriuje.

2. Šio reglamento 18–25 straipsniais nustatytos bendros taisyklės taip pat taikomos visų pašarų ir maisto, įskaitant gyvūninės kilmės pašarus ir maistą, oficialiai kontrolei.

▼B

3. Prekių:

a) kurioms yra pritaikyta viena iš Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 16 dalies b–f punktuose nurodytų muitinės procedūrų;

arba

b) kurias numatyta tvarkyti laisvosiose zonose ar laisvuosiuose saugyklose, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 15 dalies b punkte,

patikrinimų patenkinami rezultatai neturi poveikio pašarų ir maisto verslo operatorių pareigai užtikrinti, kad pašarai ir maistas pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus atitiktų nuo išleidimo į laisvąją apyvartą momento, taip pat neužkerta kelio atlikti tų pašarų ar maisto tolesnę oficialią kontrolę.

15 straipsnis

Negyvūninės kilmės pašarų ir maisto oficiali kontrolė

1. Kompetentinga institucija reguliariai atlieka į I priede nurodytas teritorijas importuojamų negyvūninės kilmės pašarų ir maisto produktų, kurie neįeina į Direktyvos 97/78/EB taikymo sritį, oficialią kontrolę. Šią kontrolę jos organizuoja pagal daugiametį nacionalinį kontrolės planą, sudarytą pagal 41–43 straipsnius, atsižvelgiant į galimus pavojus. Kontrolė apima visus pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų aspektus.

2. Ši kontrolė atliekama tinkamoje vietoje, įskaitant prekių įvežimo į vieną iš I priede nurodytų teritorijų punktus, išleidimo į laisvąją apyvartą punktus, sandėlius, importuojančio pašarų ar maisto verslo operatoriaus patalpas ar kitus pašarų ir maisto grandinės punktus.

3. Ši kontrolė taip pat gali būti taikoma prekėms:

a) kurioms yra pritaikyta viena iš Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 16 dalies b –f punktuose nurodytų muitinės procedūrų;

arba

b) kurias numatyta tvarkyti laisvosiose zonose ar laisvuosiuose saugyklose, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 15 dalies b punkte.

4. Straipsnio 3 dalyje nurodytos kontrolės patenkinami rezultatai neturi poveikio pašarų ir maisto verslo operatorių pareigai užtikrinti, kad pašarai ir maistas pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus atitiktų nuo išleidimo į laisvąją apyvartą momento, taip pat neužkerta kelio atlikti tų pašarų ar maisto tolesnę oficialią kontrolę.

5. Sąrašas negyvūninės kilmės pašarų ir maisto produktų, kuriems, atsižvelgiant į žinomą arba kylantį pavojų, įvežimo į vieną iš I priede nurodytų teritorijų punktuose taikoma aukštesnio laipsnio oficiali kontrolė, sudaromas ir atnaujinamas laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos. Šios kontrolės dažnumas ir pobūdis nustatomas laikantis tos pačios tvarkos. Tuo pat metu gali būti nustatomi su ta kontrole susiję mokesčiai; jie nustatomi laikantis tos pačios tvarkos.

▼B

16 straipsnis

Negyvūninės kilmės pašarų ir maisto patikrinimų tipai

1. 15 straipsnio 1 dalyje nurodytos oficialios kontrolės metu atliekami bent šie patikrinimai: sistemingas dokumentų patikrinimas, tapatumo patikrinimas atsitiktinės atrankos pagrindu ir, tam tikrais atvejais – fizinis patikrinimas.

2. Fiziniai patikrinimai atliekami tam tikru dažnumu, kuris priklauso nuo:

a) pavojų, susijusių su skirtingų tipų pašarais ir maistu;

b) istorinių duomenų, rodančių, kaip ta trečioji šalis bei gaminį eksportuojantys ir importuojantys pašarų ir maisto verslo operatoriai laikėsi atitinkamam produktui nustatytų reikalavimų bei kilmės nustatymo reikalavimų;

c) kontrolės, kurią atliko produktą importuojantys pašarų ir maisto verslo operatoriai;

d) garantijų, kurias pateikė trečiosios šalies, kuri yra kilmės valstybė, kompetentinga institucija.

3. Valstybės narės užtikrina, kad patikrinimai būtų atliekami tinkamomis sąlygomis ir tokioje vietoje, kur yra galimybė naudotis tinkama kontrolės įranga, leidžiančia tinkamai atlikti tyrimus, paimti reikiamą mėginių skaičių ir higieniškai tvarkyti pašarus ir maistą. Mėginiai turi būti tvarkomi taip, kad būtų garantuotas jų teisinis ir analitinis galiojimas. Valstybės narės užtikrina, kad įranga ir metodai būtų pritaikyti išmatuoti pagal Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus nustatytas ribines vertes.

17 straipsnis

Įvežimo punktai ir išankstinis pranešimas

1. Kad būtų organizuojama 15 straipsnio 5 dalyje nurodyta oficiali kontrolė, valstybės narės:

— nustato konkrečius įvežimo į jų teritoriją punktus, kuriuose sudaryta galimybė naudotis įvairių tipų pašarų ir maisto kontrolės įranga,

ir

— reikalauja, kad už siuntas atsakingi pašarų ir maisto verslo operatoriai iš anksto praneštų apie siuntų atvykimą ir pobūdį.

Valstybės narės tas pačias taisykles gali taikyti kitiems negyvūninės kilmės pašarams.

2. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie bet kurias priemones, kurias jos taiko pagal straipsnio 1 dalį.

Šias priemones jos kuria tokiu būdu, kad būtų išvengta nereikalingo prekybos trikdymo.

▼B

18 straipsnis

Veiksmai kilus įtarimui

Įtarus neatitikimą arba kai kyla abejonių dėl siuntos tapatybės ar faktinės paskirties vietos ar dėl siuntos ir patvirtintų garantijų atitikimo, kompetentinga institucija atlieka oficialią kontrolę, siekdama patvirtinti arba paneigti įtarimus ar abejones. Kompetentinga institucija oficialiai sulaiko atitinkamą siuntą, kol jai bus pateikti šios oficialios kontrolės rezultatai.

19 straipsnis

Veiksmai atlikus iš trečiųjų šalių įvežtų pašarų ir maisto oficialią kontrolę

1. Kompetentinga institucija oficialiai sulaiko iš trečiųjų šalių įvežtus pašarus ir maisto produktus, kurie neatitinka pašarus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų, ir, išklausiusi už atitinkamą siuntą atsakingus pašarų ar maisto verslo operatorius, tiems pašarams ar maisto produktams pritaiko šias priemones:

a) nurodo tuos pašarus ar maistą sunaikinti, atlikti jų specialųjį apdorojimą pagal 20 straipsnio nuostatas, arba išsiųsti juos iš Bendrijos pagal 21 straipsnį; taip pat gali būti taikomos kitos priemonės, tokios kaip pašarų ar maisto produktų panaudojimas ne pagal pirminę jų paskirtį, o kitais tikslais;

b) kai pašarai ar maisto produktai jau buvo pateikti į rinką – užtikrina jų stebėjimą arba, prireikus, prieš pradėdama taikyti vieną iš pirmiau nurodytų priemonių, nurodo juos atšaukti ar atsiimti;

c) patikrina, ar bet kurių a ir b punktuose nurodytų priemonių taikymo metu arba laukiant, kol jos bus pritaikytos, pašarai ir maistas tiesiogiai ar per aplinką nesukelia kurių nors neigiamų padarinių žmonių ar gyvūnų sveikatai.

2. Tačiau:

a) kai atlikus 14 ir 15 straipsniuose numatytą oficialią kontrolę matyti, kad siunta kenkia žmonių ar gyvūnų sveikatai arba yra nesaugi, kompetentinga institucija oficialiai sulaiko atitinkamą siuntą, kol ji bus sunaikinta arba kol bus imtasi bet kurių kitų priemonių, kurias būtina įgyvendinti, siekiant apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą;

b) kai negyvūninės kilmės pašarai ar maisto produktai, kuriems pagal 15 straipsnio 5 dalį taikoma aukštesnio laipsnio oficiali kontrolė, nepateikiami oficialiai kontrolei, arba kai jie nepateikiami pagal bet kuriuos konkrečius reikalavimus, nustatytus pagal 17 straipsnį, kompetentinga institucija nurodo ją nedelsiant atšaukti ir pritaikyti jai oficialų sulaikymą, o tada ją sunaikinti arba išsiųsti atgal pagal 21 straipsnio nuostatas.

3. Neleidusi įvežti pašarų ar maisto, kompetentinga institucija savo išvadas ir atitinkamų produktų identifikavimą Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, taip pat praneša apie savo sprendimą muitinės tarnyboms ir kartu pateikia informaciją apie galutinę siuntos paskirties vietą.

4. Dėl siuntų priimtiems sprendimams galioja apeliacijos teisė, nurodyta 54 straipsnio 3 dalyje.

▼B

20 straipsnis

Specialusis apdorojimas

1. Taikant 19 straipsnyje minėtą specialųjį apdorojimą, gali būti atliekami šie veiksmai:

a) apdorojimas arba perdirbimas, siekiant, kad pašarai ar maistas atitiktų Bendrijos teisės reikalavimus arba trečiosios šalies, į kurią jie yra grąžinami, reikalavimus, tam tikrais atvejais įskaitant padarymą nekenksmingais, tačiau išskyrus atskiedimą;

b) bet kuriuo kitu tinkamu būdu atliekamas perdirbimas, pritaikant naudoti kitais tikslais, išskyrus vartoti gyvūnams ar žmonėms.

▼M7

2. Kompetentinga institucija užtikrina, kad specialusis apdorojimas būtų atliekamas jos arba kitos valstybės narės kontroliuojamose įstaigose bei laikantis Komisijos nustatytų sąlygų. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Kai tokios sąlygos nenustatytos, specialusis apdorojimas atliekamas laikantis nacionalinių taisyklių.

▼B

21 straipsnis

Siuntų išsiuntimas atgal

1. Kompetentinga institucija leidžia siuntas išsiųsti atgal, tik jei:

a) paskirties vieta buvo suderinta su pašarų ar maisto verslo operatoriumi, atsakingu už siuntą; ir

b) pašarų ar maisto verslo operatorius trečiosios šalies, kuri yra kilmės šalis, arba trečiosios šalies, kuri yra paskirties šalis (jei skiriasi) kompetentingai institucijai prieš tai pranešė apie priežastis ir aplinkybes, kurios neleidžia atitinkamų pašarų ar maisto produktų pateikti į Bendrijos rinką;

ir

c) kai trečioji šalis, kuri yra paskirties šalis, nėra trečioji šalis, kuri yra kilmės šalis, trečiosios šalies, kuri yra paskirties šalis, kompetentinga institucija yra pranešusi kompetentingai institucijai apie savo pasiruošimą priimti siuntą.

2. Nepažeidžiant nacionalinių taisyklių, reglamentuojančių laikotarpį, per kurį reikia kreiptis dėl papildomos eksperto nuomonės, ir kai oficialios kontrolės rezultatai neužkerta kelio dėl jos kreiptis, galioja bendra taisyklė, kad siunta išsiunčiama atgal ne vėliau kaip per 60 dienų nuo to laiko, kai kompetentinga institucija priima sprendimą dėl siuntos paskirties vietos, nebent jei inicijuojami teisiniai veiksmai. Neišsiuntus siuntos per 60 dienų laikotarpį, ji sunaikinama, nebent jei vėluojama dėl pateisinamų priežasčių.

3. Kol siuntos išsiunčiamos atgal arba kol patvirtinamos atsisakymo priimti priežastys, kompetentinga institucija siuntoms taiko oficialų sulaikymą.

▼B

4. Kompetentinga institucija, laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos, pateikia pranešimus Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, ir praneša apie savo sprendimus muitinės tarnyboms. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja pagal IV antraštinę dalį, taikydamos bet kurias tolesnes priemones, kurios yra būtinos, siekiant užtikrinti, kad nepriimtų siuntų nebūtų galima vėl įvežti į Bendriją.

22 straipsnis

Išlaidos

Už siuntą atsakingas pašarų ar maisto verslo operatorius arba jo atstovas turi atlyginti kompetentingos institucijos išlaidas, susijusias su 18, 19, 20 ir 21 straipsniuose nurodyta atitinkama veikla.

23 straipsnis

Prieš eksportuojant trečiosiose šalyse atliktų patikrinimų patvirtinimas

1. Konkrečius prieš eksportuojant atliekamus patikrinimus, kuriuos trečioji šalis atlieka prieš pat eksportuodama pašarus ir maistą į Bendriją, siekdama įsitikinti, kad eksportuojami produktai atitinka Bendrijos reikalavimus, galima patvirtinti laikantis 63 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Patvirtinimas gali būti taikomas tik pašarams ir maistui, kurių kilmės šalis yra atitinkama trečioji šalis, jis gali būti suteikiamas vienam ar daugiau produktų.

2. Suteikus šį patvirtinimą, dėl šios priežasties galima sumažinti importuojamų pašarų ar maisto produktų oficialios kontrolės dažnumą. Tačiau valstybės narės atlieka pašarų ir maisto produktų, importuojamų pagal straipsnio 1 dalyje nurodytą patvirtinimą, oficialią kontrolę, siekdamos užtikrinti, kad prieš eksportuojant trečiojoje šalyje atliekami patikrinimai išliktų veiksmingi.

3. Straipsnio 1 dalyje nurodytą patvirtinimą trečiajai šaliai galima suteikti tik jei:

a) Bendrijos audito metu buvo nustatyta, kad į Bendriją eksportuojami pašarai ar maisto produktai atitinka Bendrijos reikalavimus arba lygiaverčius reikalavimus;

b) pripažįstama, kad prieš išsiunčiant trečiojoje šalyje atlikta kontrolė yra pakankamai efektyvi ir veiksminga, kad būtų galima sumažinti Bendrijos teisės aktais nustatytų dokumentų, tapatybės ir fizinių patikrinimų apimtį.

4. Straipsnio 1 dalyje nurodytame patvirtinime nurodoma trečiosios šalies kompetentinga institucija, atsakinga už prieš eksportuojant atliekamus patikrinimus, ir, tam tikrais atvejais – bet kuri kontrolės institucija, kuriai ta kompetentinga institucija gali būti delegavusi tam tikrų užduočių. Šis delegavimas patvirtinamas tik jei jis atitinka 5 straipsnyje pateiktus kriterijus arba lygiavertes sąlygas.

5. Patvirtinime nurodyta kompetentinga institucija ir kontrolės institucija yra atsakingos už ryšius su Bendrija.

▼B

6. Trečiosios šalies kompetentinga institucija ir kontrolės institucija užtikrina kiekvienos siuntos, kurios patikrinimas buvo atliktas iki įvežant į vieną iš I priede nurodytų teritorijų, oficialų sertifikavimą. Straipsnio 1 dalyje nurodytame patvirtinime pateikiamas tokių sertifikatų pavyzdys.

7. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies, kai importo, kuriam taikoma straipsnio 2 dalyje nurodyta procedūra, oficialios kontrolės metu nustatoma didelių neatitikimų, valstybės narės, veikdamos šio reglamento IV antraštinėje dalyje nustatyta tvarka, nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms bei atitinkamiems operatoriams; valstybės narės padidina tikrinamų siuntų skaičių ir, kai tai reikalinga, kad būtų galima tinkamai atlikti padėties analitinį tyrimą, tinkamomis saugojimo sąlygomis laiko atitinkamą skaičių mėginių.

8. Nustačius, kad didelės dalies siuntų prekės neatitinka trečiosios šalies kompetentingos institucijos ar kontrolės institucijos išduotuose sertifikatuose pateiktos informacijos, panaikinamas straipsnio 2 dalyje nustatytas leidimas sumažinti oficialios kontrolės dažnumą.

24 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir muitinės tarnybos

1. Organizuodamos šiame skyriuje nurodytą oficialią kontrolę, kompetentingos institucijos artimai bendradarbiauja su muitinės tarnybomis.

2. Be kompetentingos institucijos sutikimo muitinės tarnybos neleidžia įvežti į laisvąsias zonas ar laisvuosius saugyklas ir ten tvarkyti 15 straipsnio 5 dalyje nurodytų gyvūninės kilmės parašų ir maisto produktų siuntų.

3. Kai paimami mėginiai, kompetentinga institucija praneša muitinėms tarnyboms ir atitinkamiems operatoriams bei nurodo, ar tas prekes galima išleisti, iki bus gauti mėginių analizės rezultatai, su sąlyga jei užtikrinama galimybė susekti siuntą.

4. Kai prekės išleidžiamos į laisvąją apyvartą, kompetentingos institucijos ir muitinės tarnybos bendradarbiauja pagal Reglamento (EEB) Nr. 339/93 2–6 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

25 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Priemonės, kurios yra būtinos, siekiant užtikrinti įvežamų pašarų ir maisto produktų oficialios kontrolės vienodą įgyvendinimą, nustatomos laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

2. Visų pirma galima nustatyti išsamias taisykles:

a) reglamentuojančias importuotus pašarus ir maisto produktus arba kuriems pritaikyta viena iš Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 16 dalies b–f punktuose nurodytų muitinės procedūrų, arba kuriuos numatyta tvarkyti laisvosiose zonose arba laisvuosiuose saugyklose, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 15 dalies b punkte;

▼B

b) reglamentuojančias maistą, skirtą tarptautinių transporto priemonių įgulos nariams ir keleiviams;

c) reglamentuojančias nuotoliniu būdu (pavyzdžiui, paštu, telefonu ar internetu) užsakomus ir vartotojui pristatomus pašarus ar maisto produktus;

d) reglamentuojančias naminiams gyvūnams ir arkliams skirtus pašarus bei maisto produktus, kuriuos vežasi tarptautinių transporto priemonių keleiviai ir įgulos nariai;

e) reglamentuojančias konkrečias sąlygas ir išimtis dėl Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 3 straipsnyje nurodytų tam tikrų teritorijų, siekiant atsižvelgti į toms teritorijoms būdingus natūralius suvaržymus;

f) kurių paskirtis – užtikrinti kompetentingų institucijų sprendimų dėl iš trečiųjų šalių įvežamų pašarų ir maisto produktų, kuriuos jos priima pagal 19 straipsnį, nuoseklumą;

g) reglamentuojančias Bendrijos kilmės siuntas, kurios grąžinamos iš trečiosios šalies;

h) reglamentuojančias dokumentus, kurie turi būti siunčiami kartu su siunta, kai buvo paimti mėginiai.

VI SKYRIUS

OFICIALIOS KONTROLĖS FINANSAVIMAS

26 straipsnis

Bendras principas

Valstybės narės užtikrina, kad būtiniems darbuotojų ir kitiems oficialios kontrolės ištekliams užtikrinti būtų skirtas pakankamas finansavimas, taikant bet kurias priemones, kurias, manoma, yra tikslinga taikyti, įskaitant finansavimą iš bendrų mokesčių arba nustatant privalomuosius mokėjimus ar mokesčius.

27 straipsnis

Mokesčiai ir privalomieji mokėjimai

1. Valstybės narės gali imti mokesčius ar privalomuosius mokėjimus, skirtas padengti oficialios kontrolės išlaidas.

2. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad mokestis būtų imamas už IV priedo A skirsnyje ir V priedo A skirsnyje nurodytą veiklą.

3. Nepažeidžiant straipsnio 4 ir 6 dalių, mokesčiai už IV priedo A skirsnyje ir V priedo A skirsnyje nurodytą konkrečią veiklą negali būti mažesni už IV priedo B skirsnyje ir V priedo B skirsnyje nustatytus mažiausius įkainius. Tačiau pereinamojo laikotarpio metu iki 2008 m. sausio 1 d. valstybės narės gali toliau taikyti IV priedo A skirsnyje nurodytos veiklos įkainius, kurie šiuo metu taikomi pagal Direktyvą 85/73/EEB.

▼M7

IV priedo B skirsnyje ir V priedo B skirsnyje nustatytus įkainius Komisija atnaujina ne rečiau kaip kas dvejus metus, visų pirma siekdama atsižvelgti į infliaciją. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

4. Pagal straipsnio 1 ir 2 dalis už oficialią kontrolę imami mokesčiai:

a) neturi viršyti atsakingųjų kompetentingų institucijų išlaidų, susijusių su VI priede išvardytais kriterijais;

ir

b) gali būti fiksuoto dydžio, kuris nustatomas atsižvelgiant į kompetentingų institucijų išlaidų sumą per tam tikrą laikotarpį, arba, tam tikrais atvejais – IV priedo B skirsnyje ir V priedo B skirsnyje nustatyto dydžio.

5. Nustatydamos mokesčius, valstybės narės atsižvelgia į:

a) atitinkamo verslo tipą ir su juo susijusius rizikos veiksnius;

b) žemo našumo verslo įmonių interesus;

c) taikomus tradicinius gamybos, perdirbimo ir platinimo metodus;

d) verslo įmonių, veikiančių rajonuose, kuriuose egzistuoja konkretūs geografiniai suvaržymai, poreikius.

6. Kai, atsižvelgiant į savo jėgomis atliekamų patikrinimų ir susekimo sistemas, kurias yra įdiegusios pašarų ar maisto verslo įmonės, bei į oficialios kontrolės metu nustatytą tam tikrų tipų pašarų ar maisto produktų arba veiklos atitikties laipsnį, taikomas sumažintas oficialios kontrolės dažnumas, arba siekiant atsižvelgti į straipsnio 5 dalies b–d punktuose nustatytus kriterijus, valstybių narių nustatytas mokestis už oficialią kontrolę gali būti žemesnis už straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus minimalius įkalnius, su sąlyga, jei suinteresuota valstybė narė pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje nurodo:

a) atitinkamų pašarų ar maisto arba veiklos tipą;

b) kontrolę, kuri buvo atlikta atitinkamoje pašarų ar maisto verslo įmonėje;

ir

c) mokesčio sumažinimo apskaičiavimo metodą.

7. Kai kompetentinga institucija vienoje įmonėje tuo pat metu atlieka kelias oficialias kontroles, ji laiko šią kontrolę viena veikla ir ima vieną mokestį.

8. Mokesčius už importo kontrolę kompetentingai institucijai, atsakingai už importo kontrolę, moka operatorius arba jo atstovas.

9. Mokesčiai tiesiogiai ar netiesiogiai negrąžinami, nebent jei jie buvo neteisingai paimti.

▼B

10. Nepažeidžiant išlaidų, susijusių su 28 straipsnyje nurodytomis išlaidomis, valstybės narės už šio reglamento įgyvendinimą neima jokių kitų mokesčių, išskyrus nurodytuosius šiame straipsnyje.

11. Operatoriams ar kitoms atitinkamoms verslo įmonėms ar jų atstovams pateikiamas patvirtinimas, kad jie sumokėjo mokesčius.

12. Valstybės narės viešai paskelbia mokesčių apskaičiavimo metodą bei perduoda jį Komisijai. Komisija nustato, ar mokesčiai atitinka šio reglamento reikalavimus.

28 straipsnis

Su papildoma oficialia kontrole susijusios išlaidos

Kai, nustačius neatitikimą reikalavimams, reikia atlikti oficialią kontrolę, kurios apimtis viršija kompetentingos institucijos įprastą kontrolės veiklą, kompetentinga institucija ima mokestį iš operatorių, kurie atsakingi už tai, kad reikalavimų nesilaikoma, arba gali imti mokestį iš operatoriaus, kuris papildomos oficialios kontrolės metu yra prekių savininkas arba jas laiko; šis mokestis skirtas su ta papildoma oficialia kontrole susijusioms išlaidoms padengti. Įprasta kontrolės veikla – tai eilinė kontrolė, kurią reikia atlikti pagal Bendrijos arba nacionalinius teisės aktus, visų pirma apibūdintoji 41 straipsnyje nurodytame plane. Įprastą kontrolės veiklą viršijančiai veiklai priskiriamas mėginių ėmimas ir analizė, taip pat kita kontrolė, kurią reikia atlikti, siekiant nustatyti problemos apimtį, patikrinti, ar buvo imtasi veiksmų padėčiai ištaisyti, arba siekiant aptikti ir (arba) įrodyti neatitikimą reikalavimams.

29 straipsnis

Išlaidų laipsnis

Nustatant 28 straipsnyje nurodytų išlaidų laipsnį, reikia atsižvelgti į 27 straipsnyje pateiktus principus.

VII SKYRIUS

KITOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Oficialus sertifikavimas

1. ►M7 Nepažeisdama gyvūnų sveikatos ar gyvūnų gerovės tikslais priimtų reikalavimų dėl oficialaus sertifikavimo, Komisija gali priimti šiuos reikalavimus: ◄

a) aplinkybių, kurioms esant reikalingas oficialus sertifikavimas;

b) sertifikatų pavyzdžių;

c) oficialų sertifikavimą atliekančių darbuotojų kvalifikacijos;

d) principų, kurių turi būti laikomasi, siekiant užtikrinti sertifikavimo patikimumą, įskaitant elektroninį sertifikavimą;

e) procedūrų, kurių reikia laikytis, panaikinant sertifikatus arba juos pakeičiant kitais;

▼B

f) siuntų, kurios suskaidomos į smulkesnes siuntas, arba kurios sumaišomos su kitomis siuntomis;

g) dokumentų, kurie, baigus oficialią kontrolę, turi būti siunčiami paskui prekes.

▼M7

a punkte nurodytos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

b–g punktuose nurodytos priemonės patvirtinamos pagal 62 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

▼B

2. Kai oficialus sertifikavimas yra būtinas, reikia užtikrinti, kad:

a) egzistuotų ryšys tarp sertifikato ir siuntos;

b) sertifikate nurodyta informacija būtų tiksli ir autentiška.

3. Tam tikrais atvejais viename sertifikato pavyzdyje turi būti pateikti pašarų ir maisto oficialaus sertifikavimo ir kiti oficialaus sertifikavimo reikalavimai.

31 straipsnis

Pašarų ir maisto verslo įmonių įregistravimas (patvirtinimas)

1. a) Kompetentingos institucijos nustato procedūras, kurių turi laikytis pašarų ir maisto verslo operatoriai, pateikdami prašymą įregistruoti jų įmones pagal Reglamentą (EB) Nr. 852/2004, Direktyvą 95/69/EB ar pagal būsimus pašarų higienos reglamentus.

b) Jos sudaro ir nuolat atnaujina įregistruotų pašarų ir maisto verslo operatorių sąrašą. Kai šis sąrašas jau yra sudarytais kitais tikslais, jis taip pat gali būti naudojamas šio reglamento tikslais.

2. a) Kompetentingos institucijos nustato procedūras, kurių turi laikytis pašarų ir maisto verslo operatoriai, pateikdami prašymą patvirtinti jų įmones pagal Reglamentą (EB) Nr. 852/2004, Reglamentą (EB) Nr. 854/2004, Direktyvą 95/69/EB ar pagal būsimus pašarų higienos reglamentus.

b) Gavusi pašarų ar maisto verslo operatoriaus prašymą suteikti patvirtinimą, kompetentinga institucija apsilanko įmonėje.

c) Patvirtinimą įmonei užsiimti atitinkama veikla ji suteikia tik su sąlyga, jei pašarų ar maisto verslo operatorius įrodo, kad jis laikosi atitinkamų pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

▼B

d) Nustačius, kad įmonė atitinka visus infrastruktūrai ir įrangai nustatytus reikalavimus, kompetentinga institucija gali suteikti sąlyginį patvirtinimą. Visiškas patvirtinimas suteikiamas tik tada, kai per tris mėnesius nuo sąlyginio patvirtinimo suteikimo atliekama nauja oficiali kontrolė, kurios metu nustatoma, kad ta įstaiga atitinka likusius atitinkamus pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus. Nustačius, kad pasiekta aiški pažanga, tačiau įmonė vis dar neatitinka visų atitinkamų reikalavimų, kompetentinga institucija gali pratęsti sąlyginio patvirtinimo galiojimą. Tačiau sąlyginio patvirtinimo bendras galiojimo laikotarpis negali būti daugiau kaip šeši mėnesiai.

e) Atlikdama oficialią kontrolę, kompetentinga institucija išlaiko nagrinėjamų įmonių patvirtinimą. Kai kompetentinga institucija nustato rimtų pažeidimų arba yra priversta pakartotinai nutraukti įmonės gamybą, o pašarų ar maisto verslo operatorius negali pateikti pakankamų garantijų dėl būsimos gamybos, kompetentinga institucija inicijuoja įmonės patvirtinimo panaikinimo procedūras. Tačiau kompetentinga institucija gali sustabdyti įmonės patvirtinimą, kai pašarų ar maisto verslo operatorius gali garantuoti, kad jis per pagrįstą laikotarpį pašalins trūkumus.

f) Kompetentingos institucijos sudaro naujausius patvirtintų įmonių sąrašus ir pateikia juos kitoms valstybėms narėms bei visuomenei; šių sąrašų pateikimo būdą galima nustatyti laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ETALONINĖS LABORATORIJOS

32 straipsnis

Bendrijos etaloninės laboratorijos

1. VII priede nurodytų pašarų ir maisto produktų Bendrijos etaloninės laboratorijos:

a) teikia nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms informaciją apie analizės metodus, įskaitant kontrolinius metodus;

b) koordinuoja nacionalinių etaloninių laboratorijų veiklą, taikant a punkte nurodytus metodus, visų pirma organizuodamos lyginamuosius bandymus ir užtikrindamos tinkamą šių lyginamųjų bandymų tolesnį tyrimą, remiantis tarptautiniu mastu pripažintais protokolais (kai yra);

c) koordinuoja jų kompetencijai priskirtą praktinę tvarką, kuri yra reikalinga, kad būtų galima taikyti naujus analitinius metodus, ir informuoja nacionalines etalonines laboratorijas apie šioje srityje pasiektą pažangą;

d) rengia pradinio ir tolesnio mokymo kursus besivystančių šalių nacionalinių etaloninių laboratorijų darbuotojams ir ekspertams;

▼B

e) teikia mokslinę ir techninę pagalbą Komisijai, visų pirma kai valstybės narės ginčija analizės rezultatus;

f) bendradarbiauja su trečiųjų šalių laboratorijomis, atsakingomis už pašarų ir maisto produktų analizę.

2. Gyvūnų sveikatos sektoriaus Bendrijos etaloninės laboratorijos:

a) koordinuoja valstybių narių taikomus ligų diagnozavimo metodus;

b) aktyviai padeda diagnozuoti ligos protrūkius valstybėse narėse, priimdamos patogeninius izoliatus patvirtinančiajai diagnozei nustatyti bei charakterizavimui ir epizootiniams tyrimams atlikti;

c) skatina laboratorinės diagnostikos ekspertų pradinį ir tolesnį mokymą, siekdamos suderinti visoje Bendrijoje taikomus diagnozavimo metodus;

d) jų kompetencijai priskirtų gyvūnų ligų diagnozavimo metodų srityje bendradarbiauja su trečiųjų šalių, kuriose tos ligos yra paplitusios, kompetentingomis laboratorijomis;

e) rengia pradinio ir tolesnio mokymo kursus besivystančių šalių nacionalinių etaloninių laboratorijų darbuotojams ir ekspertams.

3. Bendrijos etaloninėms laboratorijoms taikomos 12 straipsnio 2 ir 3 dalys.

4. Bendrijos etaloninės laboratorijos turi atitikti toliau pateiktus reikalavimus:

a) jų darbuotojai turi būti tinkamos kvalifikacijos ir tinkamai apmokyti taikyti jų kompetencijos srities diagnozavimo ir analitinius metodus;

b) jos turi turėti įrangos ir produktų, kurie yra reikalingi joms patikėtoms užduotims atlikti;

c) jos turi turėti atitinkamą administracinę infrastruktūrą;

d) jos turi užtikrinti, kad jų darbuotojai atsižvelgtų į tam tikrų dalykų, rezultatų ar pranešimų konfidencialų pobūdį;

e) jos turi turėti pakankamai žinių apie tarptautinius standartus ir praktiką;

f) tam tikrais atvejais, jos turi turėti sąrašą turimų kontrolinių medžiagų ir reagentų bei naujausią tų medžiagų ir reagentų gamintojų ir tiekėjų sąrašą;

g) jos turi atsižvelgti į nacionalinio ir Bendrijos lygmens mokslinių tyrimų veiklą;

h) jos turi turėti darbuotojų, kurie yra apmokyti veikti susiklosčius nenumatytoms aplinkybėms Bendrijoje.

▼M7

5. Kitas Bendrijos etalonines laboratorijas, susijusias su I priede išvardytomis sritimis, į VII priedą gali įtraukti Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. VII priedas gali būti atnaujinamas pagal tą pačią procedūrą.

6. Komisija gali nustatyti Bendrijos etaloninėms laboratorijoms papildomų pareigų ir užduočių. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

7. Bendrijos etaloninėms laboratorijoms gali būti skiriamas Bendrijos finansavimas pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ([1]) 28 straipsnį.

8. Gali būti atliekama Bendrijos etaloninių laboratorijų Bendrijos kontrolė, siekiant nustatyti atitikimą šio reglamento reikalavimams. Šios kontrolės metu nustačius, kad laboratorija neatitinka šių reikalavimų ar neatlieka jai patikėtų užduočių, galima imtis būtinųjų priemonių, laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

9. Straipsnio 1–7 dalys taikomos nepažeidžiant konkretesnių taisyklių, ypač Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VI skyriaus ir Direktyvos 96/23/EB 14 straipsnio.

33 straipsnis

Nacionalinės etaloninės laboratorijos

1. Valstybės narės pasirūpina, kad kiekvienai 32 straipsnyje nurodytai Bendrijos etaloninei laboratorijai būtų paskirta viena ar daugiau nacionalinių etaloninių laboratorijų. Valstybė narė gali paskirti laboratoriją, kuri yra kitoje valstybėje narėje ar Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) narėje; viena laboratorija gali atlikti daugiau kaip vienos valstybės narės etaloninės laboratorijos funkcijas.

2. Šios nacionalinės etaloninės laboratorijos:

a) savo kompetencijos srityje bendradarbiauja su Bendrijos etalonine laboratorija;

b) savo kompetencijos srityje koordinuoja oficialių laboratorijų, atsakingų už mėginių analizę pagal 11 straipsnį, veiklą;

c) tam tikrais atvejais – organizuoja oficialių nacionalinių laboratorijų lyginamuosius bandymus bei užtikrina tinkamą šių lyginamųjų bandymų tolesnį tyrimą;

d) užtikrina Bendrijos etaloninės laboratorijos teikiamos informacijos išplatinimą kompetentingai institucijai ir oficialioms nacionalinėms laboratorijoms;

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

▼B

e) teikia mokslinę ir techninę pagalbą kompetentingai institucijai, įgyvendinant pagal 53 straipsnį priimtus koordinuotos kontrolės planus;

f) atlieka kitas konkrečias pareigas, kurios nustatomos laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, nepažeidžiant esamų papildomų nacionalinių pareigų.

3. Nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms taikomos 12 straipsnio 2 ir 3 dalys.

4. Valstybės narės kiekvienos nacionalinės laboratorijos pavadinimą ir adresą praneša Komisijai, atitinkamai Bendrijos etaloninei laboratorijai ir kitoms valstybėms narėms.

5. Valstybės narės, kurios vienai Bendrijos etaloninei laboratorijai yra paskyrusios daugiau kaip vietą nacionalinę laboratoriją, turi užtikrinti, kad tos laboratorijos artimai bendradarbiautų su kitomis nacionalinėmis laboratorijomis ir su Bendrijos etalonine laboratorija, siekiant užtikrinti veiksmingą jų veiklos tarpusavio koordinavimą.

▼M7

6. Komisija gali nustatyti nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms papildomų pareigų ir užduočių. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

7. Straipsnio 1–5 dalys taikomos nepažeidžiant konkretesnių taisyklių, ypač Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VI skyriaus ir Direktyvos 96/23/EB 14 straipsnio.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

ADMINISTRACINĖ PAGALBA IR BENDRADARBIAVIMAS PAŠARŲ IR MAISTO SRITYSE

34 straipsnis

Bendri principai

1. Kai pašarų ir maisto oficialios kontrolės rezultatai reikalauja imtis priemonių daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos teikia viena kitai administracinę pagalbą.

2. Kompetentingos institucijos pagalbą teikia pagal prašymą arba savanoriškai, kai to reikalauja tyrimo eiga. Tam tikrais atvejais administracinė pagalba apima dalyvavimą kitos valstybės narės kompetentingos institucijos vietoje atliekamoje kontrolėje.

3. 35–40 straipsniai nepažeidžia nacionalinių taisyklių, kurios taikomos perduodant dokumentus, kurie yra teismo bylos objektas arba kurie yra susiję su teismo byla, arba taisyklių, kuriomis siekiama apsaugoti fizinių ar juridinių asmenų komercinius interesus.

▼B

35 straipsnis

Įstaigos ryšiams palaikyti

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau įstaigų ryšiams palaikyti, kurios palaiko ryšį su kitų valstybių narių įstaigomis ryšiams palaikyti. Įstaigų ryšiams palaikyti paskirtis yra padėti ir koordinuoti kompetentingų institucijų ryšius, ypač prašymų suteikti pagalbą perdavimą ir priėmimą.

2. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms atitinkamus įstaigų, kurias jos paskyrė ryšiams palaikyti, duomenis, taip pat apie šių duomenų pasikeitimus.

3. Nepažeidžiant straipsnio 1 dalies nuostatų, įstaigų ryšiams palaikyti paskyrimas nepažeidžia skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų darbuotojų tiesioginių ryšių, informacijos mainų ar bendradarbiavimo.

4. Kompetentingos institucijos, kurioms taikoma 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą ([1]), tam tikrais atvejais palaiko ryšį su institucijomis, veikiančiomis pagal šią antraštinę dalį.

36 straipsnis

Pagalba gavus prašymą

1. Gavusi motyvuotą prašymą suteikti pagalbą, kompetentinga institucija, kuriai šis prašymas yra pateiktas, užtikrina, kad prašymą pateikusiajai kompetentingai institucijai būtų suteikta visa būtina informacija ir pateikti visi dokumentai, kad ji galėtų patikrinti, ar jos jurisdikcijoje laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų. Šiuo tikslu kompetentinga institucija, kuriai pateiktas prašymas suteikti pagalbą, pasirūpina, kad būtų atliktas bet kuris administracinis tyrimas, kurį būtina atlikti, norint gauti šią informaciją ir dokumentus.

2. Pagal straipsnio 1 dalį suteikta informacija ir pateikti dokumentai perduodami be reikalo nedelsiant. Galima persiųsti dokumentų originalus arba jų kopijas.

3. Prašymą pateikusios ir prašymą gavusios institucijų susitarimu prašymą pateikusios institucijos paskirti darbuotojai gali dalyvauti, atliekant administracinį tyrimą.

Šiuos tyrimus visada atlieka prašymą gavusios institucijos atstovas.

Prašymą pateikusios institucijos darbuotojai savo iniciatyva negali naudotis tyrimo teisėmis, kurios yra suteiktos prašymą gavusios institucijos pareigūnams. Tačiau jie per savo tarpininką turi teisę patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais kaip ir pastarieji; šia teise jie naudojasi vien tik atliekamo administracinio tyrimo tikslais.

4. Prašymą pateikusios institucijos darbuotojai, kurie yra kitoje valstybėje narėje pagal straipsnio 3 dalį, bet kuriuo metu turi galėti pateikti raštu įformintą įgaliojimą, kuriame nurodyta jų tapatybė ir jų oficialios pareigos.

([1]) OL L 351, 1989 12 2, p. 34.

▼B

37 straipsnis

Be prašymo teikiama pagalba

1. Kai kompetentinga institucija sužino apie neatitikimą reikalavimams ir kai šis neatitikimas gali turėti poveikio kitai valstybei narei ar narėms, šią informaciją ji be išankstinio prašymo nedelsdama perduoda kitai (-oms) valstybei (-ėms) narei (-ėms).

2. Gavusios šią informaciją, valstybės narės atlieka tyrimą ir praneša informaciją pateikusiai valstybei narei apie to tyrimo rezultatus bei, tam tikrais atvejais, apie bet kurias priemones, kurių jos ėmėsi.

38 straipsnis

Pagalba esant neatitikimui reikalavimams

1. Kai prekių paskirties vietoje arba jų transportavimo metu atliktos oficialios kontrolės metu paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad prekės neatitinka pašarus ar maistą reglamentuojančių teisės aktų ir kelia pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai arba smarkiai pažeidžia pašarus ar maistą reglamentuojančius teisės aktus, ji nedelsiant susisiekia su išsiuntimo valstybės narės kompetentinga institucija.

2. Išsiuntimo valstybės narės kompetentinga institucija atlieka tyrimą, imasi reikiamų priemonių ir praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie atliktų tyrimų ir oficialios kontrolės pobūdį, priimtus sprendimus ir šių sprendimų priežastis.

3. Kai paskirties valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindą manyti, kad šios priemonės yra nepakankamos, abiejų valstybių kompetentingos institucijos bendromis pastangomis siekia surasti būdus ir kelius padėčiai ištaisyti, tam tikrais atvejais įskaitant vietoje atliekamą bendrą tyrimą pagal 36 straipsnio 3 ir 4 dalis. Nepavykus susitarti dėl reikalingų priemonių, jos apie tai praneša Komisijai.

39 straipsnis

Santykiai su trečiosiomis šalimis

1. Kai kompetentinga institucija iš trečiosios šalies gauna informacijos, rodančios neatitikimą reikalavimams, ir (arba) kad egzistuoja pavojus žmonių ar gyvūnų sveikatai, ta kompetentinga institucija šią informaciją perduoda kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei ji mano, kad ši informacija gali jas sudominti arba jei jos paprašo ją perduoti. Visais atvejais, kai ši informacija yra reikšminga Bendrijos lygiu, šią informaciją ji taip pat perduoda Komisijai.

2. Kai trečioji šalis yra pateikusi teisinį įsipareigojimą suteikti pagalbą, kuri reikalinga renkant įrodymus apie neįprastą sandorių pobūdį, kurie, manoma, prieštarauja atitinkamiems pašarus ar maistą reglamentuojantiems teisės aktams, tai trečiajai šaliai galima perduoti pagal šį reglamentą gautą informaciją, jei pagal asmens duomenų perdavimą trečiosioms šalims reglamentuojančių teisės aktų nuostatas tam neprieštarauja atitinkamą informaciją pateikusios kompetentingos institucijos.

▼B

40 straipsnis

Koordinuota pagalba ir tolesni Komisijos veiksmai

1. Komisija nedelsdama koordinuoja valstybių narių veiksmus, kai iš valstybių narių pateiktos informacijos ar iš kitų šaltinių ji sužino apie veiklą, kuri pažeidžia arba gali pažeisti pašarus ar maistą reglamentuojančius teisės aktus, ir yra labai reikšminga Bendrijos lygiu, ypač kai:

a) ta veikla yra išplitusi arba gali išplisti keliose valstybėse narėse;

b) manoma, kad panašūs veiksmai buvo atlikti keliose valstybėse narėse;

arba

c) valstybės narės negali susitarti dėl tinkamų veiksmų, siekiant reaguoti į neatitikimą.

2. Kai paskirties vietoje atlikta oficiali kontrolė rodo, kad pakartotinai nesilaikoma reikalavimų arba kad pašarai ar maistas tiesiogiai ar per aplinką kelia kitų pavojų žmonėms, augalams ar gyvūnams, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija apie tai nedelsdama praneša Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

3. Komisija gali:

a) bendradarbiaudama su suinteresuota valstybe nare, nusiųsti kontrolės grupę atlikti oficialią kontrolę vietoje;

b) pareikalauti, kad išsiuntimo valstybės narės kompetentinga institucija suintensyvintų atitinkamą oficialią kontrolę ir praneštų apie veiksmus ir priemones, kurių ji ėmėsi.

4. Kai, reaguojant į pašarų ar maisto verslo įmonės pakartotinus neatitikimus reikalavimams, pritaikomos straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos priemonės, kompetentinga institucija iš atitinkamos verslo įmonės ima mokestį visoms su šiomis priemonėmis susijusioms išlaidoms padengti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

KONTROLĖS PLANAI

41 straipsnis

Daugiamečiai nacionaliniai kontrolės planai

Siekdama užtikrinti Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalies, gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės bei šio reglamento 45 straipsnio efektyvų įgyvendinimą, kiekviena valstybė narė sudaro vieningą integruotąjį daugiametį nacionalinį kontrolės planą.

▼B

42 straipsnis

Daugiamečių nacionalinių kontrolės planų sudarymo principai

1. Valstybės narės:

a) 41 straipsnyje nurodytą planą pirmą kartą įgyvendina ne vėliau kaip 2007 m. sausio 1 d.;

ir

b) nuolat jį atnaujina, atsižvelgdamos į pokyčius;

ir

c) Komisijos prašymu pateikia naujausią plano versiją.

2. Kiekviename daugiamečiame nacionaliniame kontrolės plane pateikiama bendra informacija apie pašarų ir maisto bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės kontrolės sistemų struktūrą ir organizavimą atitinkamoje valstybėje narėje, visų pirma ši informacija:

a) plano strateginiai tikslai bei būdas, kuriuo tikrinimų išdėstymas pagal svarbą ir išteklių paskyrimas atspindi šiuos tikslus;

b) informacija apie atitinkamų pavojų suskirstymą į kategorijas;

c) informacija apie kompetentingų institucijų paskyrimą ir joms iškeltų centrinio, regioninio ir vietinio lygmens uždavinių apibūdinimas bei informacija apie šioms institucijoms skirtus išteklius;

d) informacija apie oficialios kontrolės, įskaitant atskirų įmonių oficialią kontrolę, bendrą organizavimą ir valdymą nacionaliniu, regioniniu ir vietiniu lygiu;

e) informacija apie skirtingiems sektoriams taikomas kontrolės sistemas bei skirtingų kompetentingos institucijos tarnybų, atsakingų už šių sektorių oficialią kontrolę, veiklos koordinavimą;

f) tam tikrais atvejais – informacija apie užduočių delegavimą kontrolės institucijoms;

g) informacija apie metodus, užtikrinančius, kad būtų laikomasi 4 straipsnio 2 dalyje nustatytų veiklos kriterijų;

h) informacija apie oficialią kontrolę atliekančių darbuotojų mokymus pagal 6 straipsnį;

i) informacija apie dokumentais įformintas procedūras, nurodytas 8 ir 9 straipsniuose;

j) informacija apie nenumatytais atvejais taikomų planų, kurie taikomi iškilus gyvūnų perduodamų ar per maistą plintančių ligų pavojui, įvykus pašarų ar maisto užteršimo incidentui ar iškilus kitiems pavojams žmonių sveikatai, organizavimą ir veikimą;

k) informacija apie bendradarbiavimo ir tarpusavio pagalbos organizavimą.

3. Daugiamečius nacionalinius kontrolės planus jų įgyvendinimo metu galima koreguoti. Pakeitimai gali būti daromi, siekiant atsižvelgti į šiuos veiksnius:

a) priėmus naujus teisės aktus;

b) atsiradus naujoms ligoms ar pavojams sveikatai;

c) įvykus dideliems kompetentingų nacionalinių institucijų struktūros, valdymo ar darbo tvarkos pasikeitimams,

▼B

d) valstybių narių atliktos oficialios kontrolės rezultatus;

e) pagal 45 straipsnį atliktos Bendrijos kontrolės rezultatus;

f) bet kuriuos 43 straipsnyje nurodytų rekomendacijų pakeitimus;

g) mokslo atradimus;

h) audito, kurį valstybėje narėje atlieka trečioji šalis, rezultatus.

43 straipsnis

Daugiamečių nacionalinių kontrolės planų sudarymo gairės

1. Sudarant 41 straipsnyje nurodytus daugiamečius nacionalinius kontrolės planus, atsižvelgiama į gaires, kurias Komisija pateikia laikydamasi 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Šiomis gairėmis siekiama:

a) skatinti nuoseklų, išsamų ir integruotą požiūrį į pašarų ir maisto oficialią kontrolę bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės teisės aktus; jos turi apimti visus pašarų ir maisto grandinės sektorius ir etapus, įskaitant importą ir įvežimą;

b) rizikos laipsnio pagrindu nustatyti atitinkamų veiklų skirstymo į rizikos kategorijas prioritetus ir kriterijus bei veiksmingiausias kontrolės procedūras;

c) nustatyti kitas prioritetines sritis ir veiksmingiausias kontrolės procedūras;

d) nustatyti, kuriais pašarų ir maisto gamybos, perdirbimo ir platinimo, įskaitant pašarų naudojimą, etapais galima gauti pačią patikimiausią ir nurodančią informaciją apie atitikimą pašarus ir maistą reglamentuojantiems teisės aktams;

e) skatinti visuose kontrolės sistemos lygiuose taikyti geriausią praktiką;

f) skatinti susekimo sistemų efektyvios kontrolės būdų plėtrą;

g) patarti sistemų, skirtų registruoti kontrolės veiksmų atlikimą ir rezultatus, plėtros klausimais;

h) atspindėti atitinkamų tarptautinių institucijų standartus ir rekomendacijas dėl oficialiųjų tarnybų organizacinės struktūros ir darbo tvarkos;

i) nustatyti 4 straipsnio 6 dalyje nurodytų audito patikrinimų atlikimo kriterijus;

j) nustatyti pagal 44 straipsnį reikalaujamos metinės ataskaitos struktūrą bei nurodyti informaciją, kurią reikia pateikti šioje ataskaitoje;

k) nustatyti pagrindinius veikimo rodiklius, kuriuos reikia taikyti, atliekant daugiamečių nacionalinių kontrolės planų vertinimą.

▼B

2. Jei būtina, rekomendacijos pritaikomos, atsižvelgiant į metinių ataskaitų, kurias valstybės narės pateikia pagal 44 straipsnį, arba pagal 45 straipsnį atliktos Bendrijos kontrolės analizę.

44 straipsnis

Metinės ataskaitos

1. Po vienerių metų nuo daugiamečių nacionalinių kontrolės planų įgyvendinimo pradžios, o vėliau – kasmet, valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje apibūdina:

a) bet kuriuos padarytus daugiamečių nacionalinių kontrolės planų pakeitimus, siekiant atsižvelgti į 42 straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksnius;

b) pagal daugiamečio nacionalinio kontrolės plano nuostatas per praėjusius metus atliktos kontrolės ir audito rezultatus;

c) užfiksuotų neatitikimo reikalavimams atvejų pobūdį ir skaičių;

d) veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti daugiamečių nacionalinių kontrolės planų veiksmingą įgyvendinimą, įskaitant priverstinio įgyvendinimo veiksmus ir jų rezultatus.

2. Siekiant skatinti šių ataskaitų, visų pirma oficialios kontrolės rezultatų, nuoseklų pateikimą, straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama atsižvelgiant į rekomendacijas, kurias Komisija parengia, laikydamasi 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

3. Valstybės narės savo ataskaitas parengia ir jas perduoda Komisijai per šešis mėnesius nuo metų, kurių duomenys pateikti tose ataskaitose, pabaigos.

4. Remdamasi į straipsnio 1 dalyje nurodytomis ataskaitomis, pagal 45 straipsnį atliktos Bendrijos kontrolės išvadomis bei bet kuria kita susijusia informacija, Komisija sudaro metinę ataskaitą apie bendrą oficialios kontrolės taikymą valstybėse narėse. Tam tikrais atvejais, šioje ataskaitoje gali būti pateikta rekomendacijų dėl:

a) valstybių narių oficialios kontrolės ar audito sistemų galimų patobulinimų, įskaitant susijusiųjų su tų sistemų taikymo sritimi, valdymu ir įgyvendinimu;

b) konkrečių kontrolės veiksmų, susijusių su tam tikrais sektoriais ar veiklomis, nepriklausomai nuo to, ar jie priklauso daugiamečių nacionalinių kontrolės planų taikymo sričiai;

c) koordinuotųjų planų, skirtų ypatingos svarbos klausimams spręsti.

5. Daugiamečiai nacionaliniai kontrolės planai ir su jais susijusios rekomendacijos tam tikrais atvejais gali būti pritaikomos, remiantis Komisijos ataskaitoje pateiktomis išvadomis ir rekomendacijomis.

▼B

6. 5. Komisija savo ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bei ją viešai paskelbia.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRIJOS VEIKLA

I skyrius

BENDRIJOS KONTROLĖ

45 straipsnis

Bendrijos kontrolė valstybėse narėse

1. Komisijos ekspertai valstybėse narėse atlieka bendrus ir konkrečius auditus. Komisija gali paskirti valstybių narių ekspertus, kurie padeda jos ekspertams. Bendrieji ir konkretūs auditai organizuojami bendradarbiaujant su valstybių narių kompetentingomis institucijomis. Auditai organizuojami reguliariai. Jų pagrindinis tikslas yra patikrinti, ar, bendrai paėmus, valstybėse narėse atliekama oficiali kontrolė vyksta pagal 41 straipsnyje nurodytus daugiamečius nacionalinius kontrolės planus ir laikantis Bendrijos teisės aktų. Šiuo tikslu, taip pat siekiant pagerinti šių auditų efektyvumą ir veiksmingumą, Komisija, prieš atlikdama šiuos auditus, gali iš anksto prašyti valstybių narių kuo skubiau pateikti paskutinių nacionalinių kontrolės planų kopijas.

2. Bendrus auditus papildo vienos ar kelių konkretesnių sričių konkretūs auditai ir tyrimai. Šių konkrečių auditų ir tyrimų metu visų pirma:

a) siekiama patikrinti, kaip įgyvendinamas daugiametis nacionalinis kontrolės planas, pašarus ir maistą reglamentuojantys teisės aktai bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės teisės aktai; tam tikrais atvejais, jų metu gali būti atliekami su audituojama sritimi susijusių oficialių tarnybų ir įrenginių patikrinimai vietose;

b) patikrinti kompetentingų institucijų darbą ir organizacinę struktūrą;

c) ištirti svarbias arba pasikartojančias problemas, kurias sprendžia valstybės narės;

d) atlikti nepaprastųjų situacijų, besiformuojančių problemų ar naujų įvykių valstybėse narėse tyrimus.

3. Komisija pateikia kiekvienos atliktos kontrolės rezultatų ataskaitą. Tam tikrais atvejais savo ataskaitoje ji pateikia rekomendacijas valstybėms narėms, kaip pagerinti pašarus ir maistą reglamentuojančiuose teisės aktuose bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisyklėse nustatytų reikalavimų vykdymą. Savo ataskaitas Komisija paskelbia viešai. Pateikdama ataskaitą apie valstybėje narėje atliktą kontrolę, Komisija atitinkamai kompetentingai institucijai pateikia ataskaitos projektą, kad ji galėtų pateikti savo pastabų, ir atsižvelgia į tas pastabas, rengdama galutinę ataskaitą; kompetentingos institucijos pateiktos pastabos paskelbiamos viešai kartu su galutine ataskaita.

▼B

4. Komisija sudaro metinę kontrolės programą, ją iš anksto pateikia valstybėms narėms ir teikia ataskaitas apie jos rezultatus. Komisija gali keisti programą, siekdama atsižvelgti į pašarų ir maisto saugos, gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir augalų sveikatos sričių pokyčius.

5. Valstybės narės:

a) imasi atitinkamų veiksmų, atsižvelgdamos į rekomendacijas, pateiktas atlikus Bendrijos kontrolę;

b) teikia Komisijos ekspertams visą būtiną pagalbą ir visą dokumentaciją bei techninę pagalbą, kurios jie prašo, kad galėtų efektyviai ir veiksmingai atlikti kontrolę;

c) užtikrina, kad Komisijos ekspertai galėtų naudotis visomis patalpomis ar jų dalimi bei susipažinti su informacija, įskaitant skaičiavimo sistemų, kuri jiems reikalinga jų pareigoms atlikti.

6. 8. Valstybėse narėse atliekamos Bendrijos kontrolės išsamias taisykles galima nustatyti arba keisti laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

46 straipsnis

Bendrijos trečiosiose šalyse vykdoma kontrolė

1. Komisijos ekspertai gali atlikti oficialią kontrolę trečiosiose šalyse, kad 47 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pagrindu galėtų nustatyti, ar trečiųjų šalių teisės aktai ir sistemos atitinka Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančius teisės aktus ir Bendrijos gyvūnų sveikatos teisės aktus, arba yra jiems lygiaverčiai. Komisija gali paskirti valstybių narių ekspertus, kurie padeda jos ekspertams. Šios oficialios kontrolės metu visų pirma:

a) tikrinami tos trečiosios šalies teisės aktai;

b) tikrinama tos trečiosios šalies kompetentingų institucijų organizacinė struktūra, jų įgaliojimai ir nepriklausomybė, joms taikoma priežiūra bei joms suteiktos galios veiksmingai įgyvendinti atitinkamus teisės aktus;

c) tikrinami darbuotojų mokymai atlikti oficialią kontrolę;

d) tikrinami kompetentingoms institucijoms suteikti ištekliai, įskaitant diagnostikos įrenginius;

e) tikrinama, ar egzistuoja dokumentais įformintos prioritetais pagrįstos kontrolės procedūros ir kontrolės sistemos, ir kaip jos veikia;

f) tam tikrais atvejais – tikrinama gyvūnų sveikatos, zoonozės ir augalų sveikatos padėtis bei pranešimo Komisijai ir atitinkamoms tarptautinėms įstaigoms apie gyvūnų ir augalų ligų protrūkius procedūros;

g) tikrinamas oficialios kontrolės taikymo laipsnis ir taikymas, importuojant gyvūnus, augalus ir jų produktus;

h) tikrinamos garantijos, kurias gali pateikti trečioji šalis, dėl atitikimo Bendrijos reikalavimams, arba dėl lygiaverčių reikalavimų taikymo.

▼B

2. Siekdama pagerinti trečiosiose šalyse atliekamos kontrolės efektyvumą ir veiksmingumą, Komisija, prieš atlikdama šią kontrolę, gali paprašyti, kad atitinkama trečioji šalis suteiktų 47 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir, tam tikrais atvejais – rašytinius duomenis apie šios kontrolės įgyvendinimą.

3. Trečiosiose šalyse atliekamos Bendrijos kontrolės dažnumas nustatomas, atsižvelgiant į:

a) į Bendriją eksportuojamų produktų rizikos įvertinimą;

b) Bendrijos teisės aktų nuostatas;

c) importo iš atitinkamos šalies apimtis ir pobūdį;

d) kontrolės, kurią atliko Komisijos tarnybos ar kitos kontrolės institucijos, rezultatus;

e) importo kontrolės ir bet kurios kitos kontrolės, kurią atliko valstybių narių kompetentingos institucijos, rezultatus;

f) iš Europos maisto saugos direkcijos ar panašių įstaigų gautą informaciją;

g) informaciją, kuri gauta iš tarptautiniu mastu pripintų organizacijų, tokių, kaip Pasaulinė sveikatos organizacija (PSO), Maisto kodekso komisija ir Tarptautinis epizootijų biuras (OIE), ar iš kitų šaltinių;

h) faktus, liudijančius apie kylantį ligos protrūkį ar apie kitas aplinkybes, kurios gali turėti poveikio gyviems gyvūnams, gyviems augalams arba pašarams ar maistui, kurie importuojami iš trečiosios šalies, kurioje egzistuoja pavojai sveikatai;

i) būtinybę atlikti tyrimą ar reaguoti į nepaprastąją padėti pavienėse trečiosiose šalyse.

▼M7

Rizikos nustatymo kriterijus, taikomus atliekant a punkte nurodytos rizikos įvertinimą, nustato Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

4. Trečiosiose šalyse atliekamos kontrolės tvarką ir išsamias taisykles galima nustatyti arba keisti, laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

Konkrečiai, nustatomos:

a) pagal dvišalį susitarimą trečiosiose šalyse atliekamos kontrolės tvarka ir išsamios taisyklės;

b) trečiosiose šalyse atliekamos kontrolės tvarka ir išsamios taisyklės.

Laikantis tos pačios tvarkos, abipusiškumo pagrindu galima nustatyti mokesčius už pirmiau nurodytą kontrolę.

5. Kai Bendrijos kontrolės metu nustatoma, kad egzistuoja didelis pavojus žmonių ar gyvūnų sveikatai, Komisija nedelsdama imasi bet kurių būtinų skubios veiklos priemonių pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 straipsnį arba pagal kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų apsaugos nuostatas.

▼B

6. Komisija parengia ataskaitą apie kiekvienos atliktos Bendrijos kontrolės rezultatus. Tam tikrais atvejais, ataskaitose pateikiamos rekomendacijos. Komisija savo ataskaitas paskelbia viešai.

7. Komisija iš anksto pateikia valstybėms narėms savo kontrolės programą trečiose šalyse bei teikia ataskaitas apie jos rezultatus. Ji gali keisti programą, siekdama atsižvelgti į pašarų ir maisto saugos, gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir augalų sveikatos sričių pokyčius.

II SKYRIUS

IMPORTO SĄLYGOS

47 straipsnis

Bendros importo sąlygos

1. Komisija atsako už tai, kad trečiosios šalys, planuojančios eksportuoti prekių į Bendriją, pateiktų šią tikslią ir naujausią informaciją apie sanitarinės kontrolės sistemų bendrą organizavimą ir valdymą:

a) informaciją apie bet kuriuos sanitarinius ar fitosanitarinius reglamentus, kurie yra priimti arba kuriuos siūloma priimti jos teritorijoje;

b) informaciją apie bet kurias jos teritorijoje taikomas kontrolės ir patikrinimo procedūras, gamybos ir karantino taikymo, pesticidų leistinųjų normų ir maisto priedų patvirtinimo procedūras;

c) informaciją apie rizikos įvertinimo procedūras, veiksnius, į kuriuos atsižvelgiama, taip pat apie sanitarinės ar fitosanitarinės apsaugos pakankamo laipsnio nustatymą;

d) tam tikrais atvejais, informaciją apie tai, kas padaryta, taikant rekomendacijas, pateiktas atlikus 46 straipsnyje nurodytą kontrolę.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti proporcinga, atsižvelgiant į prekių pobūdį, ją galima pateikti, atsižvelgiant į trečiosios šalies padėties ar struktūros ypatybes bei į produktų, kurie eksportuojami į Bendriją, pobūdį. Ji turi apimti bent tas prekes, kurias numatyta eksportuoti į Bendriją.

3. Straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija taip pat gali būti susijusi su:

a) prekių, kurias numatyta eksportuoti į Bendriją, nacionalinės kontrolės rezultatais;

b) atitinkamos kontrolės sistemų struktūros ir veikimo svarbiais pakeitimams, visų su tais, kuriais siekiama atsižvelgti į Bendrijos reikalavimus ar rekomendacijas.

4. Kai trečioji šalis nepateikia šios informacijos, arba kai ta informacija yra nepakankama, kiekvienu atveju galima nustatyti konkrečias importo sąlygas; jos nustatomos laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos ir gali būti taikomos tik laikinai, pasitarus su atitinkama trečiąja šalimi.

▼B

5. Rekomendacijos dėl straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos sudarymo ir pateikimo Komisijai būdo, taip pat pereinamojo laikotarpio priemonės, suteikiančios trečiosioms šalims laiko paruošti šią informaciją, nustatomos laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

48 straipsnis

Konkrečios importo sąlygos

▼M7

1. Kadangi Bendrijos teisės aktuose, visų pirma Reglamente (EB) Nr. 854/2004, neapibrėžiamos sąlygos ir išsamios procedūros, kurių reikia laikytis importuojant prekes iš trečiųjų šalių ar jų regionų, prireikus jas nustato Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

2. Straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir išsamios procedūros gali būti susijusios su:

a) trečiųjų šalių, iš kurių galima importuoti konkrečius produktus į vieną iš I priede išvardytų teritorijų, sąrašo sudarymu;

b) kartu su siuntomis siunčiamų sertifikatų pavyzdžiais;

c) konkrečiomis importo sąlygomis, priklausomai nuo produkto ar gyvūno tipo bei su juo susijusių galimų pavojų.

3. Trečiosios šalys į straipsnio 2 dalies a punkte nurodytus sąrašus įtraukiamos tik su sąlyga, jei jų kompetentingos institucijos pateikia pakankamas garantijas dėl atitikimo Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojantiems teisės aktams bei gyvūnų sveikatos taisyklėms, arba kad jų taikomi reikalavimai yra lygiaverčiai.

4. Sudarant ir atnaujinant sąrašus, visų pirma atsižvelgiama į šiuos kriterijus:

a) atitinkamą sektorių reglamentuojantys trečiosios šalies teisės aktai;

b) trečiosios šalies kompetentingos institucijos ir jos kontrolės tarnybų struktūra ir organizavimas, taip pat jai (joms) suteiktos galios ir atitinkamų teisės aktų įgyvendinimo garantijos, kurios gali būti pateiktos;

c) pakankamos oficialios kontrolės egzistavimas;

d) trečiosios šalies teikiamos informacijos apie kenksmingų medžiagų buvimą pašaruose ir maiste bei gyvuose gyvūnuose reguliarumas ir pateikimo greitis;

e) trečiosios šalies pateiktos garantijos, kad:

i) įmonėms, iš kurių galima importuoti pašarus ir maistą į Bendriją, nustatytos sąlygos atitinka Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus arba yra jiems lygiavertės;

ii) yra sudarytas ir nuolat atnaujinamas šių įmonių sąrašas;

iii) įmonių sąrašas ir paskutinės jo versijos nedelsiant perduodamos Komisijai;

▼B

iv) trečiosios šalies kompetentinga institucija reguliariai ir veiksmingai atlieka šių įmonių kontrolę.

5. Nustatant straipsnio 2 dalies c punkte nurodytas konkrečias importo sąlygas, turi būti atsižvelgiama į informaciją, kurią yra pateikusios atitinkamos trečiosios šalys, o jei būtina – į tose trečiosiose šalyse atliktos Bendrijos kontrolės rezultatus. Gali būti nustatomos vieno produkto ar produktų grupės konkrečios importo sąlygos. Jos gali būti taikomos vienai trečiajai šaliai, tos trečiosios šalies regionams arba trečiųjų šalių grupei.

49 straipsnis

Lygiavertiškumas

1. Įgyvendinus lygiavertiškumo susitarimą arba gavus patenkinamus audito kontrolės rezultatus, laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos priimamas sprendimas, pripažįstantis, kad priemonės, kurias konkrečiose srityse taiko trečiosios šalys arba jų regionai, suteikia garantijų, kurios yra lygiavertės toms, kurios taikomos Bendrijoje; šis sprendimas priimamas, kai tos trečiosios šalys pateikia objektyvių tai patvirtinančių įrodymų.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodytu sprendimu nustatomos sąlygos, taikomos importui iš tos trečiosios šalies arba tos trečiosios šalies regiono.

Šios sąlygos gali reglamentuoti:

a) sertifikatų, kurie turi būti siunčiami kartu su produktais, pobūdį ir turinį;

b) konkrečius reikalavimus, taikomus importuojant į Bendriją;

c) jei būtina – procedūras, pagal kurias sudaromi ir keičiami sąrašai regionų ar įmonių, iš kurių leidžiama importuoti.

3. Kai daugiau nebesilaikoma kurios nors lygiavertiškumo pripažinimo sąlygos, kurios buvo laikomasi, priimant sprendimą, straipsnio 1 dalyje nurodytas sprendimas nedelsiant panaikinamas, laikantis tos pačios tvarkos.

50 straipsnis

Parama besivystančioms šalims

1. Laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, galima priimti ir taikyti šias priemones, jei tik jos turi aiškų poveikį užtikrinant, kad besivystančios šalys galėtų laikytis šio reglamento nuostatų:

a) 47 ir 48 straipsniuose nustatytų reikalavimų laipsniškas įgyvendinimas, atsižvelgiant į produktus, kurie eksportuojami į Bendriją. Šių reikalavimų laikymosi pažanga įvertinama ir į ją atsižvelgiama, nustatant būtinybę ribotą laiką atleisti nuo visų reikalavimų ar jų dalies. Laipsniško įgyvendinimo metu taip pat atsižvelgiama į pasiektą straipsnio 2 dalyje nurodytų institucinių gebėjimų stiprinimo pažangą;

b) pagalba teikiant 47 straipsnyje nurodytą informaciją; prireikus šią pagalbą teikia Bendrijos ekspertai;

▼B

c) besivystančių šalių ir valstybių narių bendrų projektų skatinimas;

d) rekomendacijų, skirtų padėti besivystančioms šalims organizuoti į Bendriją eksportuojamų produktų oficialią kontrolę, parengimas;

e) Bendrijos ekspertų siuntimas į besivystančias šalis padėti organizuoti oficialią kontrolę;

f) besivystančių šalių kontrolės darbuotojų dalyvavimas 51 straipsnyje nurodytuose mokymuose.

2. Siekdama stiprinti institucinius gebėjimus, kad būtų įvykdyti 5, 12, 47 ir 48 straipsnių reikalavimai, Bendrijos plėtros bendradarbiavimo politikos srities kontekste Komisija skatina bendrą paramą besivystančioms šalims parašų ir maisto srityje, ypač paramą, laikantis pašarų ir maisto standartų.

III SKYRIUS

KONTROLĖS DARBUOTOJŲ MOKYMAI

51 straipsnis

Kontrolės darbuotojų mokymai

1. Komisija gali organizuoti mokymus valstybių narių kompetentingų institucijų, atsakingų už šiame reglamente nurodytą oficialią kontrolę, darbuotojams. Šių mokymo kursų paskirtis – išplėtoti suderintą požiūrį į oficialią kontrolę valstybėse narėse. Mokymo kursų metu gali būti mokoma šių dalykų:

a) Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojantys teisės aktai ir gyvūnų sveikatos bei gyvūnų gerovės taisyklės;

b) kontrolės metodai ir būdai, tokie kaip sistemų, kurias sukūrė operatoriai, siekdami laikytis pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų ir gyvūnų sveikatos bei gyvūnų gerovės taisyklių, auditas;

c) į Bendriją importuojamų prekių kontrolė;

d) pašarų ir maisto gamybos, perdirbimo ir pardavimo metodai ir būdai.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodyti mokymai gali būti atviri dalyviams iš trečiųjų šalių, ypač iš besivystančių šalių.

3. Mokymų organizavimo išsamias taisykles galima nustatyti laikantis 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos.

▼B

IV SKYRIUS

KITA BENDRIJOS VEIKLA

52 straipsnis

Trečiųjų šalių kontrolė valstybėse narėse

1. Valstybių narių kompetentingų institucijų prašymu ir bendradarbiaujant su jomis, Komisijos ekspertai gali teikti pagalbą trečiųjų šalių atliekamos kontrolės metu.

2. Šiais atvejais valstybės narės, kurių teritorijoje trečioji šalis atlieka kontrolę, pateikia Komisijai informaciją apie kontrolės planavimą, taikymo sritį, dokumentaciją ir bet kuria kitą susijusią informaciją, suteikiančią Komisijai galimybę veiksmingai dalyvauti, atliekant kontrolę.

3. Teikdama pagalbą, Komisija visų pirma siekia:

a) paaiškinti Bendrijos pašarus ir maistą reglamentuojančius teisės aktus bei gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisykles;

b) teikti Bendrijos lygiu turimą informaciją ir duomenis, kurie gali būti naudingi trečiosios šalies atliekamai kontrolei;

c) užtikrina, kad trečiųjų šalių atliekama kontrolė būtų vienoda.

53 straipsnis

Koordinuotieji kontrolės planai

Laikydamasi 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, Komisija gali rekomenduoti sudaryti koordinuotuosius planus. Šie planai:

a) sudaromi kasmet pagal programą;

ir

b) kai manoma, kad tai būtina – sudaromi *ad hoc* pagrindu, visų pirma siekiant nustatyti pavojaus paplitimą pašaruose, maisto produktuose ar gyvūnuose.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMĄ UŽTIKRINANČIOS PRIEMONĖS

I SKYRIUS

NACIONALINĖS ĮGYVENDINIMĄ UŽTIKRINANČIOS PRIEMONĖS

54 straipsnis

Veiksmai nustačius neatitikimą reikalavimams

1. Nustačiusi neatitikimą reikalavimams, kompetentinga institucija imasi veiksmų, siekdama užtikrinti, kad operatorius ištaisytų padėtį. Apsispręsdama, kurių veiksmų imtis, kompetentinga institucija atsižvelgia į neatitikimo pobūdį ir į operatoriaus ankstesnių neatitikimų reikalavimams istoriją.

▼B

2. Tam tikrais atvejais gali būti taikomos šios priemonės:

a) sanitarijos procedūrų pritaikymas ar bet kurie kiti veiksmai, kurių, manoma, yra būtina imtis, siekiant užtikrinti pašarų ar maisto saugą, arba atitikimą pašarus ar maistą reglamentuojantiems teisės aktams, gyvūnų sveikatos ar gyvūnų gerovės taisyklėms;

b) pašarų, maisto ar gyvūnų pateikimo į rinką, importo ar eksporto apribojimas arba uždraudimas;

c) pašarų ar maisto stebėsena, o prireikus – nurodymas juos atšaukti, išimti iš apyvartos ir (arba) sunaikinti;

d) leidimas panaudoti pašarus ar maistą ne pirminės jų paskirties, o kitais tikslais;

e) atitinkamos verslo įmonės ar jos dalies veiklos laikinas sustabdymas arba uždarymas atitinkamam laikotarpiui;

f) įmonės patvirtinimo laikinas sustabdymas ar panaikinimas;

g) 19 straipsnyje nurodytos priemonės, taikomos siuntoms iš trečiųjų šalių;

h) bet kuri kita priemonė, kuri kompetentingos institucijos manymu yra tinkama.

3. Kompetentinga institucija atitinkamam operatoriui ar jo atstovui pateikia:

a) raštu įformintą pranešimą apie savo sprendimą imtis veiksmų pagal straipsnio 1 dalies nuostatas, kuriame taip pat nurodo šio sprendimo priežastis;

ir

b) informaciją apie teisę apskųsti šiuo sprendimus bei apie nustatytą apskundimo procedūrą ir terminus.

4. Tam tikrais atvejais kompetentinga institucija apie savo sprendimą taip pat praneša išsiuntimo valstybės narės kompetentingai institucijai.

5. Visas pagal šį straipsnį patirtas išlaidas padengia atitinkamas pašarų ir maisto verslo operatorius.

55 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato sankcijų už pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų ir kitų Bendrijos nuostatų, susijusių su gyvūnų sveikatos ir gerovės apsauga pažeidimus taikymo taisykles bei imasi būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti efektyvios, proporcingos ir atgrasančios.

▼B

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie nuostatas, taikomas pažeidus pašarus ir maistą reglamentuojančius teisės aktus, ir apie bet kuriuos paskesnius jų pakeitimus.

II SKYRIUS

BENDRIJOS VYKDYMO PRIEMONĖS

56 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 straipsnyje numatytas procedūras taikomos priemonės, kai:

a) Komisija turi įrodymų, kad valstybės narės kontrolės sistemos turi didelių trūkumų;

ir

b) dėl šių trūkumų tiesiogiai arba per aplinką gali atsirasti ir smarkiai išplisti pavojus žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar gyvūnų gerovei.

2. Šios priemonės priimamos tik po to, kai:

a) Bendrijos kontrolės metu nustatytas neatitikimas Bendrijos teisės aktams ir apie jį pranešta;

ir

b) pareikalavus, atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką neištaiso padėties.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRIJOS TEISĖS AKTŲ PRITAIKYMAS

57 straipsnis

Direktyvos 96/23/EB pakeitimas

Direktyva 96/23/EB iš dalies keičiama taip:

1. 14 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bendrijos etaloninės laboratorijos – tai 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (*) VII priedo atitinkamoje dalyje nuodytos laboratorijos.

(*) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.“

▼B

2. 30 straipsnyje 1 dalies punktas, kuris prasideda žodžiais „Kai šie papildomi patikrinimai parodo…“, o baigiasi žodžiais „…arba panaudoti jį kitais Bendrijos teisės aktuose nurodytais tikslais, be atlyginimo ar kompensacijos“ pakeičiamas taip:

„Patikrinimų metu nustačius, kad esama neleistinų medžiagų ar produktų, arba kad viršytos didžiausios ribos, taikomos Reglamento (EB) Nr. 882/2004 19–22 straipsnių nuostatos.“

3. V priedas išbraukiamas.

58 straipsnis

Direktyvos 97/78/EB pakeitimas

Direktyva 97/78/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„Į vieną iš I priede išvardytų teritorijų iš trečiųjų šalių įvežtų produktų veterinarinius patikrinimus valstybės narės atlieka pagal šią direktyvą ir pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (*).

(*) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.“

2. 2 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) produktai – tai gyvūninės kilmės produktai, nurodyti Direktyvose 89/662 ir 90/425, 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1774/2002, nustatančiame sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms (*), 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvoje 2002/99/EB, nustatančioje gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą (**) ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 854/2004, nustatančiame žmonėms vartoti skirtų gyvūninės kilmės produktų oficialios kontrolės organizavimo konkrečias taisykles (***); šiems produktams taip pat priskiriami 19 straipsnyje nurodyti augalų produktai.

(*) OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 808/2003 (OL L 117, 2003 5 13, p. 1).
(**) OL L 18, 2003 1 23, p. 11.
(***) OL L 139, 2004 04 30.“

▼B

3. 7 straipsnio 3 dalyje vietoje žodžių „1985 m. sausio 29 Tarybos direktyvoje 85/73/EEB dėl veterinarinių patikrinimų ir kontrolės, numatytų Direktyvose 89/662/EEB, 90/425/EEB, 90/675/EEB ir 91/496/EEB (iš dalies pakeistoje ir konsoliduotoje), nurodyti mokesčiai“ įrašomi šie žodžiai:

„Reglamente (EB) Nr. 882/2004 nurodyti patikrinimo mokesčiai“.

4. 10 straipsnio 1 dalies b punkte išbraukiama ši frazė: „arba, jei tai yra įmonės, patvirtintos pagal 1995 m. birželio 22 d. Tarybos sprendimą 95/408/EB dėl trečiųjų šalių įmonių, iš kurių valstybėms narėms leidžiama importuoti tam tikrus gyvūninės kilmės produktus, žuvininkystės produktus ar gyvus dvigeldžius moliuskus, laikinų sąrašų tarpiniam laikotarpiui sudarymo sąlygų, yra iš ūkio, kuriame atlikta Bendrijos arba nacionalinė kontrolė.“

5. 12 straipsnio 9 dalis išbraukiama.

6. 15 straipsnio 5 dalis išbraukiama.

7. 16 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„4. Tarptautinių transporto priemonių įguloms ir keleiviams skirtų gyvūninės kilmės produktų bei nuotoliniu būdu (pavyzdžiui, paštu, telefonu ar internetu) užsakomų ir vartotojui pristatomų gyvūninės kilmės produktų įvežimo išsamios taisyklės nustatomos pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 25 straipsnį.“

8. 21 straipsnis išbraukiamas.

9. 23 straipsnis išbraukiamas.

10. 24 straipsnio 1 dalies antrojoje įtraukoje vietoje „pagal 17 straipsnio 2 dalies a ir b punktą“ įrašoma „pagal 17 straipsnį“.

59 straipsnis

Direktyvos 2000/29/EB pakeitimas

Direktyvoje 2000/29/EB įterpiamas šis straipsnis:

„27a straipsnis

Šioje direktyvoje, nepažeidžiant jos 21 straipsnio, tam tikrais atvejais taikomi 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (*) 41–46 straipsniai.

(*) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.“

▼B

60 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 854/2004 pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 854/2004 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„1a. Šis reglamentas taikomas papildomai prie 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (*).

_____

(*) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.“

2. 2 straipsnyje:

a) išbraukiami straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktai;

ir

b) straipsnio 2 dalyje įterpiamas šis punktas:

„b) a) Reglamentas (EB) Nr. 882/2004.“

3. 3 straipsnyje:

a) straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos patvirtina įmones Reglamento (EB) Nr. 882/2004 31 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais ir toje dalyje nurodytu būdu“;

ir

b) straipsnio 4 dalies a ir b punktai ir 6 dalis išbraukiami.

4. 9 straipsnis išbraukiamas.

5. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Siekiant užtikrinti Reglamento (EB) Nr. 178/2002 11 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 882/2004 VI antraštinės dalies II skyriuje nustatytų principų ir sąlygų vienodą taikymą, taikomos šiame skyriuje nustatytos procedūros.“

6. 11 straipsnyje:

a) straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Trečiąją šalį į šiuos sąrašus galima įtraukti tik jei toje šalyje buvo atlikta Bendrijos kontrolė, kurios metu nustatyta, kad kompetentinga institucija gali pateikti tinkamų garantijų, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 48 straipsnio 3 dalyje. Tačiau trečiąją šalį į šiuos sąrašus galima įtraukti neatlikus Bendrijos kontrolės kai:

a) pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 46 straipsnio 3 dalies a punktą nustatyta rizika nesuteikia pagrindo jos atlikti;

ir

b) priimant sprendimą įtraukti konkrečią trečiąją šalį į sąrašą pagal straipsnio 1 dalį, nustatoma, jog kita informacija rodo tai, kad kompetentinga institucija užtikrina būtinas garantijas.“;

▼B

b) straipsnio 4 dalies įžanga pakeičiama taip:

„4. Sudarant arba atnaujinant sąrašus, visų pirma atsižvelgiama į Reglamento (EB) Nr. 882/2004 46 straipsnyje ir 48 straipsnio 3 dalyje išvardytus kriterijus. Taip pat reikia atsižvelgti į šiuos veiksnius:“;

ir

c) straipsnio 4 dalies b–h punktai išbraukiami.

7. 14 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) bet kurios konkrečios importo sąlygos, nustatytos pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 48 straipsnį.“

8. 18 straipsnio 17–20 dalys išbraukiamos.

61 straipsnis

Bendrijos teisės aktų panaikinimas

1. Nuo 2006 m. sausio 1 d. panaikinamos Direktyvos 70/373/EEB, 85/591/EEB, 89/397/EEB, 93/99/EEB ir 95/53/EB bei Sprendimai 93/383/EEB, 98/728/EB ir 1999/313/EB. nuo 2008 m. sausio 1 d. Panaikinama Direktyva 85/73/EEB.

2. Tačiau tų teisės aktų pagrindu priimtos įgyvendinimo taisyklės, visų pirma nurodytosios VIII priede, lieka galioti ta apimtimi, kuria jos neprieštarauja šiam reglamentui, kol bus priimtos atitinkamos nuostatos pagal šį reglamentą.

3. Nuorodos į panaikintuosius taisės aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

62 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsniu įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas, o sprendžiant daugiausiai su gyvūnų sveikata susijusius klausimus – Tarybos sprendimu 76/894/EEB ([1]) įsteigtas augalų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

▼M7

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

([1]) OL L 340, 1976 12 9, p. 25.

▼M7

63 straipsnis

Taikymo ir pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Pereinamojo laikotarpio bendro pobūdžio priemonės, *inter alia*, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, ypač:

— bet kokie 12 straipsnio 2 dalyje nurodytų standartų pakeitimai,

— šiame reglamente taikoma gyvūninės kilmės pašarų apibrėžtis,

ir tolesnis šio reglamento nuostatose numatytų reikalavimų detalizavimas, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Kitos pereinamojo laikotarpio arba įgyvendinimo priemonės, būtinos siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą, gali būti patvirtinamos pagal 62 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą. Tai visų pirma taikoma kalbant apie:

— su kontrole susijusių užduočių delegavimą 5 straipsnyje nurodytoms kontrolės institucijoms, kurios jau vykdė savo veiklą prieš įsigaliojant šiam reglamentui,

— 28 straipsnyje nurodyto neatitikimo reikalavimams atvejus, kai kyla išlaidų, susijusių su papildoma oficialia kontrole,

— išlaidas, patirtas 54 straipsnyje numatytais atvejais,

— oficialios kontrolės mikrobiologinės, fizinės ir (arba) cheminės analizės taisykles, ypač įtarus, kad egzistuoja pavojus, įskaitant iš trečiųjų šalių importuojamų produktų saugos priežiūrą.

2. Siekiant atsižvelgti į Reglamentų (EEB) Nr. 2092/91, (EEB) Nr. 2081/92 ir (EEB) Nr. 2082/92 specifiškumą, konkrečiose priemonėse, kurias turi nustatyti Komisija, gali būti numatytos būtinos leidžiančios nukrypti nuostatos nuo šiuo reglamentu nustatytų taisyklių ir tų taisyklių koregavimo tvarka. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

64 straipsnis

Priedų ir nuorodų į Europos standartus keitimai

Šios priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 62 straipsnio 4 dalyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu:

1. nepažeidžiant 27 straipsnio 3 dalies, šio reglamento priedus, išskyrus I, IV ir V priedus, galima atnaujinti, ypač siekiant atsižvelgti į administracinius pokyčius ir mokslinę ir (arba) technologinę pažangą;

▼M7

2. šiame reglamente pateiktas nuorodas į Europos standartus galima atnaujinti, kai tas nuorodas pakeičia CEN.

▼B

65 straipsnis

Ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai

1. Komisija ne vėliau kaip 2007 m. gegužės 20 d. Pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Ataskaitoje visų pirma apžvelgiama šio reglamento įgyvendinimo metu įgyta patirtis bei nagrinėjami šie klausimai:

a) taikymo srities pakartotinas įvertinimas, atsižvelgiant į gyvūnų sveikatą ir gyvūnų gerovę;

b) užtikrinimas, kad kiti sektoriai prisidėtų prie oficialios kontrolės finansavimo, išplečiant IV priedo A skirsnyje ir V priedo A skirsnyje nurodytų veiklų sąrašus, bei visų pirma atsižvelgiant į Bendrijos pašarų ir maisto higienos teisės aktų poveikį po jų priėmimo;

c) IV priedo B skirsnyje ir V priedo B skirsnyje nurodytų mokesčių peržiūrėtų mažiausių įkainių nustatymas, visų pirma atsižvelgiant į rizikos veiksnius.

3. Tam tikrais atvejais Komisija kartu su ataskaita pateikia atitinkamus pasiūlymus.

66 straipsnis

Bendrijos finansinė parama

1. Asignavimai:

a) valstybių narių ekspertų kelionės ir pragyvenimo išlaidoms, susijusioms su tuo, kad Komisija paskyrė juos teikti pagalbą jos ekspertams pagal 45 straipsnio 1 dalį ir 46 straipsnio 1 dalį;

b) kontrolę atliekančių darbuotojų mokymams, kaip nustatyta 51 straipsnyje;

c) kitų priemonių, kurias būtina taikyti, siekiant užtikrinti šio reglamento taikymą, finansavimui,

patvirtinami kasmet, laikantis biudžeto sudarymo tvarkos.

2. Straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos priemonės visų pirma apima konferencijų organizavimą, duomenų bazių sukūrimą, informacijos skelbimą, tyrimų organizavimą bei Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto posėdžių paruošiamųjų susirinkimų organizavimą.

3. Bendrijos techninė pagalba ir finansinis įnašas į 50 straipsnyje išvardytų veiklų organizavimą gali būti skiriami, neviršijant Komisijos turimų žmogiškųjų ir finansinių išteklių ribų.

▼B

X ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOJI NUOSTATA

67 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Jis taikomas nuo 2006 m. sausio 1 d.

Tačiau 27 ir 28 straipsniai taikomi nuo 2007 m. sausio 1 d.

▼M4

I PRIEDAS

2 STRAIPSNIO 15 DALYJE NURODYTOS TERITORIJOS

1. Belgijos Karalystės teritorija
2. Bulgarijos Respublikos teritorija
3. Čekijos Respublikos teritorija
4. Danijos Karalystės teritorija, išskyrus Farerų salas ir Grenlandiją
5. Vokietijos Federacinės Respublikos teritorija
6. Estijos Respublikos teritorija
7. Airijos teritorija
8. Graikijos Respublikos teritorija
9. Ispanijos Karalystės teritorija, išskyrus Seutą ir Meliliją
10. Prancūzijos Respublikos teritorija
11. Italijos Respublikos teritorija
12. Kipro Respublikos teritorija
13. Latvijos Respublikos teritorija
14. Lietuvos Respublikos teritorija
15. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritorija
16. Vengrijos Respublikos teritorija
17. Maltos Respublikos teritorija
18. Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje
19. Austrijos Respublikos teritorija
20. Lenkijos Respublikos teritorija
21. Portugalijos Respublikos teritorija
22. Rumunijos teritorija
23. Slovėnijos Respublikos teritorija
24. Slovakijos Respublikos teritorija
25. Suomijos Respublikos teritorija
26. Švedijos Karalystės teritorija
27. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teritorija

▼B

II PRIEDAS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

I SKYRIUS: OFICIALIĄ KONTROLĘ ATLIEKANČIŲ DARBUOTOJŲ MOKYMŲ DALYKAI

1. Įvairūs kontrolės būdai, tokie kaip auditas, mėginių ėmimas ir patikrinimas

2. Kontrolės procedūros

3. Pašarus ir maistą reglamentuojantys teisės aktai

4. Įvairūs gamybos, perdirbimo ir platinimo etapai ir galimi pavojai žmonių sveikatai ir, tam tikrais atvejais, gyvūnų ir augalų sveikatai ir aplinkai

5. Neatitikimo pašarus ir maistą reglamentuojantiems teisės aktams įvertinimas

6. Pašarų ir maisto produkcijos pavojai

7. HACCP procedūrų taikymo įvertinimas

8. Valdymo sistemos, tokios, kaip kokybės užtikrinimo programos, kurias taiko pašarų ir maisto verslo įmonės, bei jų reikšmės, atsižvelgiant į pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, įvertinimas

9. Oficialaus sertifikavimo sistemos

10. Skubios veiklos tvarka, taikoma esant ypatingom aplinkybėms, įskaitant valstybių narių ir Komisijos bendravimą

11. Teisinės procedūros ir oficialios kontrolės reikšmė

12. Raštu įformintos ir dokumentinės medžiagos bei kitų įrašų, įskaitant susijusiuosius su įgudimų bandymais, akreditacijos ir rizikos vertinimu, kurie gali būti reikšmingi vertinant atitikimą pašarus ar maistą reglamentuojantiems teisės aktams, nagrinėjimas; gali būti nagrinėjama finansiniu ir komerciniu aspektais

13. Bet kuri kita sritis, įskaitant gyvūnų sveikatą ir gyvūnų gerovę, kuri yra būtina, siekiant užtikrinti, kad oficiali kontrolė būtų atliekama pagal šį reglamentą.

II SKYRIUS: KONTROLĖS PROCEDŪRŲ OBJEKTŲ SRITYS

1. Kompetentingos institucijos organizacinė struktūra bei santykiai tarp centrinių kompetentingų institucijų ir institucijų, kurioms jos yra delegavusios užduotį atlikti oficialią kontrolę

2. Santykiai tarp kompetentingų institucijų ir kontrolės institucijų, kurioms jos yra delegavusios su oficialią kontrole susijusias užduotis

3. Tikslų, kuriuos reikia pasiekti, suformulavimas

4. Darbuotojų uždaviniai, atsakomybė ir pareigos

5. Mėginių ėmimo procedūros, kontrolės metodai ir būdai, rezultatų aiškinimas ir tolimesni sprendimai

6. Stebėsenos ir priežiūros programos

7. Tarpusavio pagalba, kai, atliekant oficialią kontrolę, reikalingi daugiau kaip vienos valstybės narės veiksmai

▼B

8. Veiksmai, kurių reikia imtis po oficialios kontrolės

9. Bendradarbiavimas su kitomis tarnybomis ar departamentais, kurie gali būti atsakingi už atitinkamas sritis

10. Mėginių ėmimo ir analizės metodų bei aptikimo bandymų tinkamumo tikrinimas

11. Bet kuri kita veikla ar informacija, reikalinga, kad oficiali kontrolė efektyviai funkcionuotų.

▼B

III PRIEDAS

ANALIZĖS METODŲ APIBŪDINIMAS

1. Analizės metodams apibūdinti naudojami šie kriterijai:

   a) tikslumas;

   b) tinkamumas taikyti (matrica ir koncentracijos ribos);

   c) aptikimo ribos;

   d) nustatymo ribos;

   e) tikslumas;

   f) galimybė pakartoti;

   g) galimybė atkurti;

   h) atgavimas;

   i) selektyvumas;

   j) jautrumas;

   k) linijiškumas;

   l) matavimo paklaida;

   m) kiti kriterijai, kurie gali būti pasirinkti kaip būtini.

2. 1 dalies e punkte nurodytoms tikslumo vertėms nustatyti galima naudoti bendrą bandymą, kuris atliekamas laikantis tarptautiniu mastu pripažinto bendrų bandymų protokolo (pavyzdžiui, ISO 5725:1994 arba IUPAC Tarptautinio suderintojo protokolo), o kai yra nustatyti analitinių metodų taikymo kriterijai – šias vertes galima nustatyti, remiantis atitikties bandymais, atsižvelgiant į tuos kriterijus. Pakartojimo ir atkūrimo galimybės vertėms išreikšti naudojama tarptautiniu mastu pripažinta forma (pavyzdžiui, 95 % pasitikėjimo intervalai, kaip apibrėžta ISO 5725:1994 arba IUPAC). Bendro bandymo rezultatai turi būti skelbiami viešai arba laisvai prieinami.

3. Analizės metodams, kurie vienodai taikomi įvairioms prekių grupėms, turėtų būti teikiama pirmenybė prieš metodus, kurie taikomi tik atskiroms prekėms.

4. Kai analizės metodo įteisinimą galima atlikti tik vienoje laboratorijoje, jis atliekamas laikantis, pavyzdžiui, IUPAC suderintųjų rekomendacijų, o kai yra nustatyti analitinių metodų taikymo kriterijai – šį įteisinimą galima atlikti, remiantis atitikties bandymais, atsižvelgiant į tuos kriterijus.

5. Pagal šį reglamentą priimti analizės metodai redaguojami, laikantis ISO rekomenduojamos analizės metodų standartinės schemos.

▼B

IV PRIEDAS

SU BENDRIJOS ĮMONIŲ OFICIALIA KONTROLE SUSIJUSI VEIKLA IR MOKESČIŲ AR PRIVALOMŲJŲ MOKĖJIMŲ MINIMALŪS ĮKAINIAI

A SKIRSNIS: VEIKLA

1. Direktyvose 89/662/EEB, 90/425/EEB, 93/119/EB ir 96/23/EB nurodyta veikla, už kurią valstybės narės šiuo metu ima mokesčius pagal Direktyvą 85/73/EEB

2. Pašarų įmonių patvirtinimas

B SKIRSNIS: MINIMALŪS ĮKAINIAI

Už toliau pateiktame sąraše išvardytų produktų kontrolę valstybės ima ne mažesnius mokesčius ir privalomuosius mokėjimus, nei nustatytieji šiame priede.

I SKYRIUS

Už skerdimo patikrinimus imamų mokesčių ar privalomųjų mokėjimų minimalūs įkainiai

a)	jautiena	
	— suaugusių galvijų:	5 eurai už vieną gyvūną
	— galvijų jauniklių:	2 eurai už vieną gyvūną
b)	kanopinių ir arklinių gyvūnų:	3 eurai už vieną gyvūną
c)	kiauliena: skerdienos svorių gyvūnai	
	— mažesnio kaip 25 kg svorio:	0,5 euro už vieną gyvūną
	— 25 kg arba didesnio svorio:	1 euras už vieną gyvūną
d)	aviena ir ožkiena: skerdienos svorio gyvūnai	
	— mažesnio kaip 12 kg svorio:	0,15 euro už vieną gyvūną
	— 12 kg arba didesnio svorio:	0,25 euro už vieną gyvūną
e)	paukštiena	
	— *Gallus* veislės ir perlinių vištų mėsa:	0,005 euro už vieną gyvūną
	— antys ir žąsys:	0,01 euro už vieną gyvūną
	— kalakutai:	0,025 euro už vieną gyvūną
	— naminių triušių mėsa:	0,005 euro už vieną gyvūną.

II SKYRIUS

Už skerdyklų kontrolę imamų mokesčių ar privalomųjų mokėjimų minimalūs įkainiai

Mokestis už vieną toną mėsos:

— jautiena, veršiena, kanopinių ir arklinių gyvūnų mėsa, aviena ir ožkiena:	2 eurai
— paukštiena ir naminių triušių mėsa:	1,5 euro

▼B

— ūkiuose auginamų ir laukinių paukščių ir žvėrių mėsa:

— smulkių medžiojamųjų paukščių ir kailinių žvėrelių mėsa: 1,5 euro

— *Ratitae* genties paukščių (stručių, emu, nandu) mėsa: 3 eurai

— šernų ir atrajojančių gyvūnų mėsa: 2 eurai

III SKYRIUS

Už ūkiuose auginamų medžiojamų paukščių ir žvėrių mėsos perdirbimo įmonių patikrinimus imamų mokesčių ar privalomųjų mokėjimų minimalūs įkainiai

a) medžiojamųjų paukščių: 0,005 euro už vieną gyvūną

b) smulkių kailinių žvėrelių: 0,01 euro už vieną gyvūną

c) *Ratitae* genties paukščių: 0,5 euro už vieną gyvūną

d) sausumos žinduolių:

— šernų: 1,5 euro už vieną gyvūną

— atrajojančių gyvūnų: 0,5 euro už vieną gyvūną.

IV SKYRIUS

Pieno gamybai taikomų mokesčių ir privalomųjų mokėjimų minimalūs įkainiai

— 1 euras už 30 tonų

ir

— vėliau – po 0,5 euro už vieną toną.

V SKYRIUS

Už žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamybą ir pateikimą į rinką imamų mokesčių ar privalomųjų mokėjimų minimalūs įkainiai

a) žuvininkystės ir akvakultūros produktų pirmasis pateikimas į rinką:

— 1 euras už vieną toną už pirmąsias 50 tonų, pristatytas per mėnesį,

— vėliau – po 0,5 euro už vieną toną;

b) pirmasis pardavimas žuvų rinkoje:

— 0,5 euro už vieną toną už pirmąsias 50 tonų, parduotas per mėnesį,

— vėliau – po 0,25 euro už vieną toną;

c) pirmasis pardavimas, kai trūksta kategorijos nustatymo pagal Reglamentus (EEB) Nr. 103/76 ir (EEB) Nr. 104/76, atsižvelgiant į šviežumą ir (arba) dydį, arba kai tas kategorijos nustatymas yra nepakankamas:

— 1 euras už vieną toną už pirmąsias 50 tonų, parduotas per mėnesį,

— vėliau – po 0,5 euro už vieną toną.

Už Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3703/85 II priede nurodytas rūšis imami mokesčiai neturi viršyti 50 eurų už siuntą.

Už žuvininkystės ir akvakultūros produktų perdirbimą valstybės narės ima 0,5 eurų mokestį už vieną toną.

▼B

V PRIEDAS

SU PREKIŲ IR GYVŲ GYVŪNŲ, ĮVEŽAMŲ Į BENDRIJĄ, VALSTYBINE KONTROLE SUSIJUSI VEIKLA IR MOKESČIŲ AR PRIVALOMŲJŲ MOKĖJIMŲ MINIMALŪS ĮKAINIAI

A SKIRSNIS: VEIKLA ARBA KONTROLĖ

Direktyvose 97/78/EB ir 91/496/EEB nurodyta veikla, už kurią valstybės narės šiuo metu ima mokesčius pagal Direktyvą 85/73/EEB.

B SKIRSNIS: MOKESČIAI ARBA PRIVALOMIEJI MOKĖJIMAI

I SKYRIUS

Mokesčiai už importuotą mėsą

Nustatomi šie minimalūs mokesčio už vienos mėsos siuntos importo oficialią kontrolę tarifai:

— 55 eurai už vieną siuntą, iki šešių tonų,

ir

— vėliau – po 9 eurus už vieną toną, iki 46 tonų,

arba

— po 420 eurų už vieną siuntą, virš 46 tonų.

II SKYRIUS

Mokesčiai už importuotus žuvininkystės produktus

1. Nustatomas šis minimalus mokestis už vienos žuvininkystės produktų siuntos importo oficialią kontrolę:

   — 55 eurai už vieną siuntą, iki šešių tonų,

   ir

   — vėliau – po 9 eurus už vieną toną, iki 46 tonų,

   arba

   — po 420 eurų už vieną siuntą, virš 46 tonų.

2. Pirmiau nurodyta suma už žuvininkystės produktų, gabenamų kaip padalytas nepakuotas krovinys, siuntos importo oficialią kontrolę, sudaro:

   — 600 eurų už vieną laivą, kai žuvininkystės produktų krovinio svoris yra iki 500 tonų,

   — 1 200 eurų už vieną laivą, kai žuvininkystės produktų krovinio svoris yra iki 1 000 tonų,

   — 2 400 eurų už vieną laivą, kai žuvininkystės produktų krovinio svoris yra iki 2 000 tonų,

   — 3 600 eurų už vieną laivą, kai žuvininkystės produktų krovinio svoris yra daugiau kaip 2 000 tonų.

3. Kai natūralioje aplinkoje sugautus žuvininkystės produktus į krantą iškrauna žvejybos laivas, plaukiantis su trečiosios šalies vėliava, taikomos IV priedo B skirsnio V skyriaus a punkto nuostatos.

▼B

III SKYRIUS

Mokesčiai arba privalomieji mokėjimai už mėsos produktus, paukštieną, medžiojamųjų žvėrių ir paukščių mėsą, triušieną, ūkiuose auginamų medžiojamųjų gyvūnų mėsą, šalutinius produktus ir gyvūninės kilmės pašarus

1. Nustatomas šis minimalus mokestis už vienos siuntos gyvūninės kilmės produktų, išskyrus išvardytuosius I ir II skyriuose, arba gyvūninės kilmės šalutinių produktų siuntos ar vienos pašarų siuntos importo oficialią kontrolę:

— 55 eurai už vieną siuntą, iki šešių tonų,

ir

— vėliau – po 9 eurus už vieną toną, iki 46 tonų,

arba

— po 420 eurų už vieną siuntą, virš 46 tonų.

2. Pirmiau nurodyta suma už vienos siuntos gyvūninės kilmės produktų, išskyrus išvardytuosius I ir II skyriuose, arba gyvūninės kilmės šalutinių produktų siuntos ar vienos pašarų siuntos importo oficialią kontrolę, sudaro:

— 600 eurų už vieną laivą, kai produktų krovinio svoris yra iki 500 tonų,

— 1 200 eurų už vieną laivą, kai produktų krovinio svoris yra iki 1 000 tonų,

— 2 400 eurų už vieną laivą, kai produktų krovinio svoris yra iki 2 000 tonų,

— 3 600 eurų už vieną laivą, kai produktų krovinio svoris yra daugiau kaip 2 000 tonų.

IV SKYRIUS

Mokesčiai už prekių ir gyvų gyvūnų tranzitą per Bendriją

Už prekių ir gyvų gyvūnų tranzito per Bendriją oficialią kontrolę nustatomas mažiausias 30 eurų mokestis arba privalomasis mokėjimas, kuri kas ketvirtį valandos didinama po 20 eurų už kiekvieną kontrolėje dalyvaujantį darbuotoją.

V SKYRIUS

Mokesčiai už importuotus gyvus gyvūnus

1. Nustatomas šis mokestis už vienos gyvų gyvūnų siuntos importo oficialią kontrolę:

a) už galvijų, arklinių gyvūnų, kiaulių, avių, ožkų, paukščių, triušių ir smulkių medžiojamųjų paukščių ar kailinių žvėrelių ir šių sausumos žinduolių: laukinių šernų ir atrajojančių gyvūnų siuntos importo oficialią kontrolę:

— 55 eurai už vieną siuntą, iki šešių tonų,

ir

— vėliau – po 9 eurus už vieną toną, iki 46 tonų,

arba

— po 420 eurų už vieną siuntą, virš 46 tonų;

▼B

b) už kitų rūšių importo oficialią kontrolę – faktinių patikrinimo išlaidų vienam gyvūnui ar vienai tonai dydžio mokestis, kuris sudaro:

— po 55 eurus už vieną siuntą, iki 46 tonų,

arba

— po 420 eurų už vieną siuntą, virš 46 tonų,

suprantant, kad šis minimalus tarifas netaikomas, importuojant Komisijos sprendime 92/432/EEB nurodytas rūšis.

2. Valstybės narės prašymu, kartu su kuriuo pateikiami atitinkami papildomi dokumentai, ir kuris pateikiamas laikantis Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, importui iš tam tikrų trečiųjų šalių galima nustatyti žemesnius mokesčius.

▼B

VI PRIEDAS

KRITERIJAI, Į KURIUOS REIKIA ATSIŽVELGTI SKAIČIUOJANT MOKESČIUS

1. Oficialioje kontrolėje dalyvaujančių darbuotojų atlyginimai.

2. Oficialioje kontrolėje dalyvaujančių darbuotojų išlaidos, įskaitant patalpų, įrankių, įrangos, mokymo, kelionių ir su tuo susijusias išlaidas.

3. Laboratorinės analizės ir mėginių ėmimo išlaidos.

▼M9

VII PRIEDAS

EUROPOS SĄJUNGOS (ES) ETALONINĖS LABORATORIJOS

(Anksčiau vadintos BENDRIJOS ETALONINĖMIS LABORATORIJOMIS)

I. ES ETALONINĖS MAISTO IR PAŠARŲ TYRIMO LABORATORIJOS

1. **ES etalonin pieno ir pieno produktų tyrimo laboratorija**

   ANSES – *Laboratoire de sécurité des aliments*

   Mezon Alforas

   Prancūzija

2. **ES etalonins zoonozių (salmonelių) analizės ir tyrimo laboratorijos**

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

   Bilthovenas

   Nyderlandai

3. **ES etalonin jūrinių biotoksinų stebėjimo laboratorija**

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)

   Vigas

   Ispanija

4. **ES etalonin dvigeldžių moliuskų virusinio ir bakterinio užterštumo stebėjimo laboratorija**

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (Cefas)

   Veimutas

   Jungtinė Karalystė

5. **ES etalonin *Listeria monocytogenes* tyrimo laboratorija**

   ANSES – *Laboratoire de sécurité des aliments*

   Mezon Alforas

   Prancūzija

6. **ES etalonin koaguliazę gaminančių stafilokokų, tarp jų ir auksinio stafilokoko, tyrimo laboratorija**

   ANSES – *Laboratoire de sécurité des aliments*

   Mezon Alforas

   Prancūzija

7. **ES etalonin *Escherichia coli* bakterijų, tarp jų verotoksiną gaminančių *E. coli* bakterijų (VTEC), tyrimo laboratorija**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Roma

   Italija

8. **ES etalonin kampilobakterijų tyrimo laboratorija**

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

   Upsala

   Švedija

▼M9

9. **ES etalonin÷ parazitų (ypač trichinelių, echinokokų ir *Anisakis*) tyrimo laboratorija**

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

Roma

Italija

10. **ES etalonin÷ atsparumo mikrobams tyrimo laboratorija**

Fødevareinstituttet

Danmarks Tekniske Universitet

Kopenhaga

Danija

11. **ES etalonin÷ gyvūninių baltymų pašaruose tyrimo laboratorija**

Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

Žanblu

Belgija

12. **ES etalonin÷s veterinarinių vaistų likučių ir teršalų gyvūnin÷s kilmės maisto produktuose tyrimo laboratorijos**

a) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo A 1, 2, 3, 4 grupėse ir B 2 d ir B 3 d grupėse, tyrimo laboratorija:

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

Bilthovenas

Nyderlandai

b) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo B 1 ir B 3 e grupėse, ir karbadokso bei olakvindokso tyrimo laboratorija:

ANSES – *Laboratoire de Fougères*

Prancūzija

c) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo A 5 grupėje ir B 2 a, b, e grupėse, tyrimo laboratorija:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)

Berlynas

Vokietija

d) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo B 3 c grupėje, tyrimo laboratorija:

Instituto Superiore di Sanità

Roma

Italija

13. **ES etalonin÷ užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta Reglamento (EB) Nr. 999/2001 X priedo B skyriuje:

The Veterinary Laboratories Agency

Adlstonas

Jungtinė Karalystė

▼M9

14. **ES etaloninė priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje, tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje ([1]), II priede:

Europos Komisijos Jungtinis tyrimų centras

Gelis

Belgija

15. **ES etaloninė genetiškai modifikuotų organizmų (GMO) tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų ([2]) priede:

Europos Komisijos Jungtinis tyrimų centras

Ispra

Italija

16. **ES etaloninė medžiagų, skirtų liestis su maisto produktais, tyrimo laboratorija**

Europos Komisijos Jungtinis tyrimų centras

Ispra

Italija

17. **ES etaloninės pesticidų likučių tyrimo laboratorijos**

a) Grūdai ir pašarai:

Fødevareinstituttet

Danmarks Tekniske Universitet

Kopenhaga

Danija

b) Gyvūninės kilmės maisto produktai ir prekės, kuriuose yra didelis kiekis riebalų:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) *Freiburg*

Freiburgas

Vokietija

c) Vaisiai ir daržovės, įskaitant prekes, kuriuose yra didelis vandens ir rūgščių kiekis:

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)

Burchaasotas (Valensija)

Ispanija

Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)

Almerija

Ispanija

d) Pavienių likučių nustatymo metodai:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) *Stuttgart*

Felbachas

Vokietija

([1]) OL L 268, 2003 10 18, p. 29.
([2]) OL L 268, 2003 10 18, p. 1.

▼M9

18. **ES etaloninė sunkiųjų metalų pašaruose ir maisto produktuose tyrimo laboratorija**

Europos Komisijos Jungtinis tyrimų centras

Gelis

Belgija

19. **ES etaloninė mikotoksinų tyrimo laboratorija**

Europos Komisijos Jungtinis tyrimų centras

Gelis

Belgija

20. **ES etaloninė policiklinių aromatinių angliavandenilių (PAA) tyrimo laboratorija**

Europos Komisijos Jungtinis tyrimų centras

Gelis

Belgija

21. **ES etaloninė dioksinų ir PCB pašaruose ir maisto produktuose tyrimo laboratorija**

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) *Freiburg*

Freiburgas

Vokietija

II. ES ETALONINĖS GYVŪNŲ SVEIKATOS IR GYVŲ GYVŪNŲ TYRIMO LABORATORIJOS

1. **ES etaloninė klasikinio kiaulių maro tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2001 m. spalio 23 d. Tarybos direktyvoje 2001/89/EB dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių ([1]).

2. **ES etaloninė afrikinės arklių ligos tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 1992 m. balandžio 29 d Tarybos direktyvoje 92/35/EEB, nustatančioje afrikinės arklių ligos kontrolės taisykles ir kovos su ja priemones ([2]).

3. **ES etaloninė paukščių gripo tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinančioje Direktyvą 92/40/EEB ([3]).

4. **ES etaloninė Niukaslo ligos tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 1992 m. liepos 14 d. Tarybos direktyvoje 92/66/EB, nustatančioje Bendrijos Niukaslo ligos kontrolės priemones ([4]).

5. **ES etaloninė kiaulių vezikulinės ligos tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvoje 92/119/EEB, nustatančioje Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos ([5]).

([1]) OL L 316, 2001 12 1, p. 5.
([2]) OL L 157, 1992 6 10, p. 19.
([3]) OL L 10, 2006 1 14, p. 16.
([4]) OL L 260, 1992 9 5, p. 1.
([5]) OL L 62, 1993 3 15, p. 69.

▼M9

6. **ES etaloninė žuvų ligų tyrimo laboratorija**

Veterinærinstituttet

Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr

Danmarks Tekniske Universitet

Orhusas

Danija

7. **ES etaloninė moliuskų ligų tyrimo laboratorija**

Ifremer – Institut français de recherche pour l'exploitation de la mer

La Trambladas

Prancūzija

8. **ES etaloninė skiepijimo nuo pasiutligės veiksmingumo stebėjimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2000 m. kovo 20 d. Tarybos sprendime 2000/258/EB dėl specialios institucijos, atsakingos už kriterijų, būtinų standartizuojant pasiutligės vakcinų veiksmingumo kontrolės serologinius tyrimus, nustatymą, skyrimo ([1]).

9. **ES etaloninė mėlynojo liežuvio ligos tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyvoje 2000/75/EB, nustatančioje mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus ([2]).

10. **ES etaloninė afrikinio kiaulių maro tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2002 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvoje 2002/60/EB, nustatančioje konkrečius reikalavimus dėl afrikinio kiaulių maro kontrolės ir iš dalies pakeičiančioje Direktyvos 92/119/EEB nuostatas dėl Tešeno ligos ir afrikinio kiaulių maro ([3]).

11. **ES etaloninė zootechnikos laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 1996 m. liepos 23 d. Tarybos sprendime 96/463/EB dėl etalonines įstaigos, atsakingos už bendradarbiavimą suvienodinant grynaveislių veislinių galvijų tyrimo metodus ir rezultatų įvertinimą, paskyrimo ([4]).

12. **ES etaloninė snukio ir nagų ligos tyrimo laboratorija**

Laboratorija, nurodyta 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyvoje 2003/85/EB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių, naikinančioje Direktyvą 85/511/EEB, Sprendimus 89/531/EEB bei 91/665/EEB ir iš dalies keičiančioje Direktyvą 92/46/EEB ([5]).

13. **ES etaloninė bruceliozės tyrimo laboratorija**

ANSES – *Laboratoire de santé animale*

Mezon Alforas

Prancūzija

([1]) OL L 79, 2000 3 30, p. 40.
([2]) OL L 327, 2000 12 22, p. 74.
([3]) OL L 192, 2002 7 20, p. 27.
([4]) OL L 192, 1996 8 2, p. 19.
([5]) OL L 306, 2003 11 22, p. 1.

▼M9

14. **ES etaloninė laboratorija arklių ligoms, išskyrus afrikinę arklių ligą, tirti**

ANSES – *Laboratoire de santé animale/Laboratoire de pathologie équine*

Mezon Alforas

Prancūzija

15. **ES etaloninė vėžiagyvių ligų tyrimo laboratorija**

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Veimutas

Jungtinė Karalystė

16. **ES etaloninė pasiutligės tyrimų laboratorija**

ANSES – *Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy*

Malzevilis

Prancūzija

17. **ES etaloninė galvijų tuberkuliozės tyrimų laboratorija**

VISAVET – *Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid*

Madridas

Ispanija

▼M10

18. **ES etaloninė bičių sveikatos laboratorija**

ANSES – Sophia-Antipolis Laboratory

Sophia-Antipolis

Prancūzija

▼B

VIII PRIEDAS

ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS, KURIOS LIEKA GALIOTI PAGAL 61 STRAIPSNĮ

1. Įgyvendinimo taisyklės pagal Direktyvą 70/373 dėl Bendrijos mėginių paėmimo ir analizės metodų, taikomų valstybinei pašarų kontrolei, įvedimo;

   a) 1971 m. birželio 15 d. pirmoji Komisijos direktyva 71/250/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([1]);

   b) 1971 m. lapkričio 18 d. antroji Komisijos direktyva 71/393/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([2]);

   c) 1972 m. balandžio 27 d. trečioji Komisijos direktyva 72/199/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([3]);

   d) 1972 m. gruodžio 5 d. ketvirtoji Komisijos direktyva 73/46/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([4]);

   e) 1976 m. kovo 1 d. pirmoji Komisijos direktyva 76/371/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos mėginių atrankos metodus ([5]);

   f) 1976 m. kovo 1 d. septintoji Komisijos direktyva 76/372/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([6]);

   g) 1978 m. birželio 15 d. aštuntoji Komisijos direktyva 78/633/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([7]);

   h) 1981 m. liepos 31 d. devintoji Komisijos direktyva 81/715/EEB, nustatanti oficialiai pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([8]);

   i) 1984 m. liepos 25 d. dešimtoji Komisijos direktyva 84/425/EEB, nustatanti analizės metodus oficialiai pašarų kontrolei Bendrijoje ([9]);

   j) 1993 m. liepos 28 d., vienuoliktoji Komisijos direktyva 93/70/EEB, nustatanti Bendrijos analizės metodus oficialiai pašarų kontrolei vykdyti ([10]);

   k) 1993 m. gruodžio 17 d. dvyliktoji Komisijos direktyva 93/117/EEB, nustatanti valstybinei pašarų kontrolei taikytinus Bendrijos analizės metodus ([11]);

([1]) OL L 155, 1971 7 12, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 1999/27/EB (OL L 118, 1999 5 6, p. 36).
([2]) OL L 279, 1971 12 20, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 98/64/EB (OL L 257, 1998 9 19, p. 14).
([3]) OL L 123, 1972 5 29, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 1999/79/EB (OL L 209, 1999 8 7, p. 23).
([4]) OL L 83, 1973 3 30, p. 21. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 1999/27/EB.
([5]) OL L 102, 1976 4 15, p. 1.
([6]) OL L 102, 1976 4 15, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 94/14/EB (OL L 94, 1994 4 13, p. 30).
([7]) OL L 206, 1978 7 29, p. 43. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 84/4/EEB (OL L 15, 1984 1 18, p. 28).
([8]) OL L 257, 1981 9 10, p. 38.
([9]) OL L 238, 1984 9 6, p. 34.
([10]) OL L 234, 1993 9 17, p. 17.
([11]) OL L 329, 1993 12 30, p. 54.

▼B

l) 1998 m. rugsėjo 3 d. Komisijos direktyva 98/64/EB, nustatanti Bendrijos analizės metodus pašaruose esančioms aminorūgštims, žaliems aliejams ir riebalams bei olakvindoksui nustatyti ([1]);

m) 2003 gruodžio 23 d. Komisijos direktyva 2003/126/EB dėl gyvūninės kilmės sudedamųjų dalių nustatymo analizės metodo, taikomo valstybinei pašarų kontrolei ([2]);

n) 1999 m. balandžio 20 d. Komisijos direktyva 1999/27/EB, nustatanti Bendrijos analizės metodus amproliumui, diklazurilui ir karbadoksui pašaruose nustatyti ([3]);

o) 1999 m. liepos 23 d. Komisijos direktyva 1999/76/EB, nustatanti Bendrijos analizės metodą, kuriuo nustatoma lasalocido natrio druska pašaruose ([4]);

p) 2000 m. liepos 6 d. Komisijos direktyva 2000/45/EB, nustatanti Bendrijos analizės metodus pašaruose esantiems A vitaminui, E vitaminui ir triptofanui nustatyti ([5]);

q) 2002 m. birželio 26 d. Komisijos direktyva 2002/70/EB, nustatanti dioksinų ir dioksinų tipo PCB koncentracijos pašaruose nustatymo reikalavimus ([6]).

2. Įgyvendinimo taisyklės pagal 1995 m. spalio 25 d. Tarybos direktyvą 95/53/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą.

1998 m. rugsėjo 10 d. Komisijos direktyva 98/68/EB, nustatanti Tarybos direktyvos 95/53/EB 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą standartinį dokumentą ir tam tikras į Bendriją iš trečiųjų šalių įvežamų pašarų tikrinimo taisykles ([7]).

([1]) OL L 257, 1998 9 19, p. 14.
([2]) OL L 339, 2003 12 24, p. 78.
([3]) OL L 118, 1999 5 6, p. 36.
([4]) OL L 207, 1999 8 6, p. 13.
([5]) OL L 174, 2000 7 13, p. 32.
([6]) OL L 209, 2002 8 6, p. 15.
([7]) OL L 261, 1998 9 24, p. 32.